Nr. 5. **Warszawa, dnia 31 maja 1927 r.** **Rok VIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawski Urząd Wojewódzki, Warszawa, Al. Ujazdowska 5.

Telefon redakcji: 115-40, administracji: 243-32. Konto czekowe w P. K. O.: Nr. 30-177.

Prenumerata roczna 12 zł., półroczna 6 zł.

Cena jednego egzemplarza 2 zł. 30 gr. **Wychodzi ostatniego dnia każdego miesiąca.**

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

TREŚĆ:

67.

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Warszawskiego w sprawie ujawniania zapasów żyta.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrz. z dnia 9.X.1923 r. w sprawie ujawniania zapasów przedmiotów powszedniego użytku, Dz. Ust. R. P. № 110 poz. 875, zarządzam ujawnienie zapasów żyta, znajdujących się u osób trudniących się handlem, w młynach, składach hurtowych i detalicznych, jakoteż u producentów rolnych, posiadających ponad 20 hektarów ziemi ornej.

Obowiązek zgłaszania ciąży również na tych, którzy przechowują u siebie zapasy, należące do wyżej wymienionych osób.

Zgłoszeniu podlegają zapasy żyta w ilościach nie mniejszych niż:

Producenci rolni		Młyny	Hurtownicy	Detaliści
ponad 100 h.	ponad 20 h.			
p o n a d				
100 ctn.	20 ctn.	100 ctn.	50 ctn.	5 ctn.

Zgłoszenie winno być dokonane we właściwym Urzędzie gminnym względnie Magistracie najpóźniej do dn. 6.VI.1927 r.

Zgłoszenie zapasów żyta nie pozbawia posiadacza lub osoby, przez niego upoważnionej, prawa sprzedaży tego żyta lub innego rozporządzenia się niem.

Winni niezastosowania się do niniejszego zarządzenia karani będą administracyjnie aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 500 zł. lub jedną z tych kar. Jednocześnie może być orzeczona konfiskata.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Warszawski
w. r. (—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 24 maja 1927 r.
L. AD. 1840/1/I.

68.

OKÓLNIK Min. Spraw Wewn. w sprawie zbiórek wśród emigracji polskiej w Ameryce.

Panom Starostom Województwa Warszawskiego

przesyłam poniższe do wiadomości i przestrzegania.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Gołąb*
Radca wojewódzki

Warszawa, dn. 29 kwietnia 1927 r.
L. BP. 1880/I/IV.

Odpis.

Warszawa, dnia 19 kwietnia 1926 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. AP. 4275/27.

Okólnik Nr. 88.

Do wszystkich Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 23.III.1927 r., Nr. K. I. 1363/27, że różne osoby i stowarzyszenia dokonywują sporadycznych zbiórek na cele narodowe wśród wychodźtwa polskiego w Ameryce. Stwierdzono w poszczególnych wypadkach, że władze administracyjne I-ej instancji wydawały osobom tym paszporty ulgowe. Postępowanie takie jest niewłaściwe i w skutkach swych niepożądane.

Uregulowanie sprawy zbiórek, w szczególności zwiększenie ofiarności wychodźtwa na cele ogólnonarodowe uważa Ministerstwo Spraw Zagranicznych za zależne od wprowadzenia pewnego systemu i kontroli w akcji kollektorskiej, która z jednej strony ochroniłaby wychodźtwo od wyzyskiwania jego ofiarności na cele, z ogólnonarodowemi nic wspólnego nie mające, i dała mu gwarancję celowego zużycia złożonych ofiar, a z drugiej strony ułatwiła akcję kollektorską przez udzielenie poparcia ze strony naszych placówek konsularnych w Ameryce osobom, do tego upoważnionym. Ministerstwo Spraw Zagranicznych oświadczyło gotowość udzielania odpowiednich zaświadczeń względnie poleceń osobom, na to zasługującym, któreby im ułatwiły legitymowanie się wobec Konsulatów celem uzyskania potrzebnego poparcia ich akcji.

Z powyższych względów i stosownie do okólnika Prezydjum Rady Ministrów Nr. 57/7310/26 zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) wydać zarządzenia, aby wszelkie prośby osób, zamierzających podjąć kollektorską akcję na wychodźtwie, o wydanie im jakichkolwiek zaświadczeń kierowano z odpowiedniemi wnioskami do Min. Spraw Wewnętrznych dla przesłania do Min. Spraw Zagranicznych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Kirst.*

69.

OKÓLNIK Min. Spr. Wewnętrznych w sprawie akcji meldunkowej rezerwistów.

Panom Starostom Województwa Warszawskiego

przesyłam poniższe do wiadomości i celem pouczenia urzędów gminnych i meldunkowych.

Za Wojewodę:
(—) *Neuman.*

Warszawa, dn. 23 maja 1927 r.
L. AD. 1414/8/III.

Odpis.

Warszawa, dnia 11 maja 1927 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr. Wojsk. 1884/27.

OKÓLNIK Nr. 108.

Do wszystkich Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Z przekładanych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych sprawozdań stwierdzono, że akcja meldunkowa rezerwistów i zaliczonych do pospolitego ruszenia nie została dotychczas postawiona na tym poziomie, ażeby mogła w zupełności odpowiedzieć nałożonym na nią zadaniom. Doznaje ona załamania na tym punkcie, że obowiązani do zgłaszania zmiany miejsca zamieszkania względnie pobytu zaniedbują obowiązki wymeldowania się. W związku z powyższym zarządza się, co następuje:

Urząd gminny względnie meldunkowy, przyjmując zgłoszenie meldunkowe, winien sprawdzić, czy dana osoba dopełniła obowiązku wymeldowania się w poprzedniem miejscu zamieszkania lub pobytu. W wypadkach negatywnych, urząd ten niezależnie od doniesienia karnego przewidzianego w §§ 48 i 49 instrukcji dla urzędów gminnych względnie meldunkowych o prowadzeniu meldunków w roku 1926, winien zawiadomić o tem właściwy urząd gminny względnie meldunkowy poprzedniego miejsca pobytu celem uskutecznienia odpowiedniej adnotacji w księgach meldunkowych.

W tym kierunku zechcą Panowie Wojewodowie (P. Komisarz Rządu) wydać dalsze stosowne zarządzenia podwładnym władzom adm. I instancji i władzom samorządowym.

Minister:

(—) *Sławoj-Składkowski.*

70.

OKÓLNIK Min. Spr. Wewnętrznych w sprawie przepisów sanitarno-hygjenicznych dla plaż rzecznych.

Panom Starostom i Panom Prezydentom miast wydzielonych

przesyłam poniższe wraz z instrukcją do wiadomości i wykonywania.

Za Wojewodę:

(—) Dr. *Kl. Łazarowicz.*

Warszawa, dn. 27.IV.1927 r.
L. Z.P. 808/1-27.

Odpis.

Warszawa, dn. 14 kwietnia 1927 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Nr. ZH. 1616/27.

OKÓLNIK Nr. 78.

Do PP. Wojewodów w b. Zaborze rosyjskim i austrjackim i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W rozwinięciu rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 lipca 1922 r. Dz. Ust. Rz. P. Nr. 77, poz. 698) o urządzeniu i utrzymywaniu zakładów kąpielowych publicznych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła w załączeniu „Instrukcję sanitarno-hygjeniczną" z prośbą o jej ścisłe zastosowanie przy sposobności udzielania pozwoleń na zakładanie miejsc kąpielowych (plaż) w rozumieniu par. 1-go cytowanego rozporządzenia.

Za Ministra:

(—) *Jaroszyński*
podsekretarz stanu.

INSTRUKCJA

sanitarno-hygjeniczna dla plaż rzecznych i stawowych w obrębie miast.

Wszystkie plaże na obszarze.................................. winny odpowiadać następującym warunkom:

1. Plaża winna posiadać 3 przedziały:
   a) męski
   b) kobiecy
   c) dla obu płci.

   Każdy z tych przedziałów winien być oddzielony od innych oraz posiadać wszystkie urządzenia hygjeniczne, tak, żeby stanowił odrębną całość; jedynie tylko bufet (restauracja) może być wspólny; ponadto każdy z nich winien mieć oddzielną część rzeki (stawu i t. d.) do pływania.
2. Plaża winna mieć doprowadzoną wodę wodociągową zarówno do picia, do użytku restauracji i do natrysków.
3. W każdym z przedziałów plaży winny znajdować się natryski celem oczyszczenia ciała.
4. Ustępy winny znajdować się w miejscach, gdzie nie ma dostępu woda gruntowa; winny być odpowiednio urządzone, przesypywane wapnem lub tortem i dezynfekowane oraz codziennie oczyszczane.
5. Przedsiębiorca jest obowiązany dbać o czystość plaży; w tym celu winien mieć spluwaczki oraz kosze na papiery i t.d. w dostatecznej liczbie.

   We wszystkich częściach plaży winny znajdować się na widocznych miejscach pouczenia, zabraniające plucia, śmiecenia oraz zanieczyszczania pod grozą kar.

6. Kuchnia, gdzie przyrządza się potrawy, oraz miejsca sprzedaży potraw, owoców i t. d. winny być urządzone i utrzymywane stosownie do ogólnych przepisów sanitarnych, w szczególności winny być prowadzone w czystości i zabezpieczone przed muchami i kurzem.

   Sprzedaż owoców, łakoci i t. d. poza temi miejscami jest zabroniona.

7. Lód, znajdujący się w restauracji (bufecie) oraz kuchni, winien być sporządzony z wody, zdatnej do picia.

8. Przedsiębiorca czuwać musi nad tem, by osoby, korzystające z plaży, miały ogólnie przyjęte kostjumy kąpielowe, odpowiadające względom hygjeny i obyczajności publicznej.

9. W miejscu, dostępnem dyżurnemu personelowi fachowemu, winną znajdować się apteczka, zawierająca następujące środki lekarskie:

   1) 10 sztuk bandaży szerokich od 5--15 cm.,
   2) waty 2 klg.,
   3) sterylizowaną gazę,
   4) T-ra jodi 50 gr.,
   5) T-ra valerianae 50 gr.,
   6) Liq. ammonii anisati 30 grm.,
   7) Aether sulfur. 100 grm.,
   8) Ol. camphor. w 10% emulsji w ampułkach,
   9) strzykawka Recorda 1 — 2 grm. wraz z 6 igłami, sterylizowana i przechowywana w szczelnie zamkniętem naczyniu szklanem, zawierającem 96 stopni alkoholu,
   10) ceratka,
   11) Liq. Burowi 2 klg.

   oraz specjalne pomieszczenie dla wykonywania zabiegów ratowniczych.

10 Prowadzący przedsiębiorstwo winien dbać o ochronienie swych klijentów przed możliwością utopienia się: w tym celu winny być ustanowione specjalne dyżury na głębokiej wodzie na czółnach; oprócz tego przedsiębiorca winien posiadać wszelkie przybory do ratowania tonących.

71.

OKÓLNIK Min. Spraw Wojsk. w sprawie ochotniczego zaciągu do służby w wojsku stałem.

Panom Starostom Województwa Warszawskiego

przesyłam poniższe do wiadomości.

Za Wojewodę:

(—) *Neuman.*

Warszawa, dn. 26 kwietnia 1927 r.
L. AD. 1425/2/III.

Odpis.

Warszawa, dnia 31 marca 1927 r.

MINISTERSTWO
SPRAW WOJSKOWYCH
Departament I Piechoty
Licz. dz. 8322/Pob. Og. Org.

Na zasadzie art. 62 i 63 ustawy o powsz. obow. sł. wojsk. z dnia 23.V.1924 r. ogłaszam zaciąg ochotniczy do służby w wojsku stałem.

Jako warunki dla przeprowadzenia zaciągu ochotniczego, podaję, co następuje:

1) do służby w wojsku stałem w charakterze ochotników będą przyjmowani w r. 1927 mężczyźni urodzeni w latach: 1907, 1908 i 1909 (§ 387 rozp. wyk.).

2) termin wnoszenia podań do P.K.U. przez osoby, ubiegające się o przyjęcie na ochotników do służby w wojsku lądowem wszystkich rodzajów broni i służb oraz w marynarce wojennej, upływa dnia 1 lipca 1927 r.,

3) wyjątek od tej zasady stanowią podania ochotników, mających warunki do prawa półtorarocznej służby wojskowej, które należy przyjmować do dnia 5 lipca 1927 r.,

4) ochotnicy, mający warunki do prawa półtorarocznej służby wojskowej, nie mogą być przyjmowani do czołgów, lotnictwa i balonów, taborów, samochodów i intendentury,

5) przegląd wojskowo - lekarski ochotników przez komisje przeglądowe odbędzie się w terminie ogólnego poboru rocznika 1906, termin stawienia do komisji poborowej będzie podany w obwieszczeniach o poborze rocznika 1906 (§ 409 rozp. wyk.),

6) po terminie ogólnego poboru przeglądu ochotników dokonywują dodatkowe komisje poborowe,

7) zasady, dotyczące przyjmowania ochotników, tryb składania podań, ich rozpatrywanie oraz wszelkie czynności władz wojskowych i administracyjnych, związane z zaciągiem ochotniczym, przewidują §§ 387—416 rozp. wyk.,

8) uprawnienia, przysługujące zgłaszającym się na ochotników, są wyszczególnione w §§ 390 i 391 rozp. wyk.

W imieniu Ministra Spraw Wojsk.
II. Wiceminister
(—) *Fabrycy*
Generał Brygady.

72.

OKÓLNIK Warsz. Dyrekcji Kolei Państwowych w sprawie przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych Kolejami.

Panom Starostom, Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Prezydentom miast wydzielonych

przesyłam do wiadomości i stosowania odpis okólnika Warszawskiej Dyrekcji Kolei

Państwowych, jako uzupełnienie do wydanych dotychczas rozporządzeń i okólników w sprawie przewozu kolejami zwierząt i produktów zwierzęcych.

Za Wojewodę:
(—) *Zaniewski.*

Warszawa, dn. 28 kwietnia 1927 r.
L. RW. 3/62.

DYREKCJA
KOLEI PAŃSTWOWYCH
w WARSZAWIE

Wydział Eksploatacyjny.

Odpis:

OKÓLNIK Nr. I. 4/4.

Odwołując okólnik Nr. VI. 7. 102/1924 roku i 63/1925 r., podaje się poniżej do wiadomości i ścisłego stosowania przepisy, obowiązujące przy przyjmowaniu do przewozu zwierząt i produktów zwierzęcych w obrocie wewnętrznym oraz wywozu zwierząt zagranicę.

Przyjmowanie do przewozu całowagonowych przysyłek zwierząt.

Art. 1. Całowagonowe przesyłki zwierząt domowych: koni, osłów, mułów i osłomułów, bydła rogatego, cieląt, owiec, kóz, świń i całowagonowe przesyłki drobiu jakoteż mięsa nieopakowanego można ładować i wyładowywać tylko na stacjach kolejowych, otwartych dla naładunku i wyładunku zwierząt i odpowiednio do tego urządzonych, co jest wskazane w rubryce 8-ej spisu stacji.

Przyjmowanie do przewozu surowych produktów zwierzęcych i drobnych przesyłek zwierząt domowych.

Surowe produkty zwierzęce, do których zalicza się: mięso surowe opakowane, nie wyłączając drobiu bitego, dalej: sadło i łój w stanie nieprzetopionym, wędliny wszelkie, słonina, wszelkie wnętrzności, skóry niewyprawione mokre i suche, kości i rogi, kopyta, sierść, wełna, włosień i szczecina w stanie surowym oraz drobne przesyłki zwierząt domowych, wskazanych w punkcie 1 niniejszego artykułu, mogą być ładowane i wyładowywane na wszystkich stacjach kolejowych, otwartych dla ruchu towarowego.

Ładowanie i wyładowanie całowagonowych przesyłek zwierząt na stacjach, nie otwartych dla tego celu.

Art. 2. Ładowanie i wyładowywanie całowagonowych przesyłek zwierząt, wymienionych w ustępie 1-ym art. 1-go, na stacjach kolejowych, nie otwartych dla na—i wyładunku zwierząt, może się odbywać tylko za specjalnem pozwoleniem władzy administracyjnej 1-ej instancji i za zezwoleniem Dyrekcji; transporty wojskowe oprócz tego muszą być zaopatrzone w osobne zaświadczenia przewozowe, wydawane przez Zarządy Gospodarcze wojskowe.

Świadectwa pochodzenia.

Do transportu koleją mogą być dopuszczane tylko zwierzęta zdrowe i produkty z takichże zwierząt. Każda sztuka bydła rogatego, koni, owiec, kóz i świń w takim transporcie musi być zaopatrzona oddzielnem na każdą sztukę świadectwem pochodzenia, stwierdzającem, że w miejscowościach, z których zwierzę pochodzi, nie panuje żadna zaraźliwa choroba. Świadectwo takie ważne jest na 10 dni i to tylko na ustanowionych formularzach, według załączonego wzoru.

Świadectwo pochodzenia wydaje właściwy państwowy lekarz weteryn. względnie zwierzchność właściwej gminy (Magistrat miasta). **Brak świadectw pochodzenia lub ich niedokładność wyklucza zwierzęta od transportu kolejami.**

Świadectwo pochodzenia, dołączone do dowodów, należy zaopatrzyć w numer książki magazynowej nadania.

Przewóz zwierząt dla celów gospodarczych.

Pojedyńcze zwierzęta, przeznaczone dla celów gospodarczych, zaopatrzone w świadectwa pochodzenia, wydane przez władze gminne, a stwierdzające niepodejrzany stan ich zdrowia oraz okoliczność, że miejscowość pochodzenia wolna jest od zaraźliwej choroby, której dane zwierzę może ulec, mogą być w czasach, wolnych od zarazy, ładowane i wyładowywane na każdej stacji, bez oględzin weterynaryjnych przy załadowaniu i wyładowaniu. O ile jednak miejscowość, z której dane zwierzę, przewożone do celów gospodarczych, pochodzi, objęta jest ograniczeniem z powodu zarazy, należy do tych zwierząt stosować ogólnę przepisy, t. j. nie przyjmować ich do przewozu bez oględzin weterynaryjnych.

Oględziny weterynaryjne.

Art. 3. Zwierzęta, wymienione w art. 1-szym ustęp 1, wysyłane wagonowo czy też po kilka sztuk lub pojedyńczo, oraz produkty z nich, wyszczególnione w tymże artykule ustęp 2, jak również całowagonowe przesyłki mięsa nieopakowanego, przeznaczone do transportu koleją żelazną, bez względu na to, czy są własnoącią osób cywilnych czy zarządu wojskowego (z wyjątkiem pojedyńczych zwierząt, przeznaczonych dla celów gospodarczych i ładowanych na zasadzie postanowień ustępu 4-go art. 2-go), podlegają oględzinom weterynaryjnym przy naładowaniu i wyładowaniu.

W myśl rozporządzenia M. K. z dnia 9 maja r. ub. skóry królicze i skóry dzikich zwierząt mogą być przyjmowane do przewozu bez świadectw weterynaryjnych.

W obrocie wewnątrz granic państwa i w czasach wolnych od zarazy, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych może zezwolić na wyjątki od zasady, ustanowionej w art. 3-m.

Postępowanie przy podejrzeniu lub stwierdzeniu zarazy na stacji nadania.

Art. 4. W razie stwierdzenia na stacji załadowania zaraźliwej choroby lub podejrzenia o taką chorobę między zwierzętami, przeznaczonemi do transportu koleją, należy zwierzęta chore względnie podejrzane usunąć ze stacji i odosobnić w bezpiecznem miejscu pod kontrolą policyjną.

Postępowanie stacji nadania przy wysyłaniu zwierząt.

Art. 5. O nadawanej wagonowej przesyłce tak zwierząt jak i produktów z nich lekarz weterynaryjny winien być natychmiast zawiadomiony na koszt nadawcy przez zawiadowcę stacji nadania. Zawiadomienie winno być uskutecznione drogą telegraficzną, telefoniczną, a w braku tych urządzeń — przez umyślnego posłańca. O ile w ciągu 12-tu godzin lekarz weterynaryjny nie przybędzie, to transport nie podlega zatrzymaniu. Zawiadowca stacji w tym wypadku w liście przewozowym czyni adnotację, że lekarz weterynaryjny rewizji nie dokonał i telegraficznie na koszt nadawcy zawiadamia stację przeznaczenia o konieczności dokonania weterynaryjno-sanitarnych oględzin przesyłki na stacji przeznaczenia.

Przewóz drobnych przesyłek drobiu w klatkach oraz drobnych przesyłek pochodzenia zwierzęcego.

Wyjątek stanowią drobne przesyłki drobiu, przewożonego w klatkach po kilka sztuk, które nie podlegają badaniu weterynaryjnemu na stacji przeznaczenia, o ile przy nadaniu przesyłka zaopatrzona została w zaświadczenie lekarza weterynarji. Drobne przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, zaopatrzone w zaświadczenia lekarza weterynaryjnego, upoważnionego do urzędowego badania bydła rzeźnego i mięsa, nie podlegają badaniom weterynaryjnym ani przy załadowaniu ani przy wyładunku.

O ile drobna przesyłka produktów zwierzęcych nie jest zaopatrzoną we wskazane wyżej zaświadczenia i nie mogła być zbadaną przez lekarza weterynarji na st. nadania, zawiadow. tej stacji postępuje w myśl ustępu 1-go artykułu 5-go, t. j. robi adnotację w liście przewozowym i na koszt nadawcy zawiadamia stację przeznaczenia o konieczności dokonania oględzin przesyłki.

Stacja przeznaczenia, do której wolno przyjmować przesyłki zwierząt.

Art. 6. Przyjmować zwierzęta do przewozu można tylko do stacji, wskazanej w świadectwie weterynaryjnem. Na wyjątki od tego przepisu zezwolić może władza administracyjna 1-ej instancji w porozumieniu z właściwą Dyrekcją Kolejową jedynie w wypadkach koniecznej potrzeby, która zdaniem tej władzy zasługuje na uwzględnienie. **Bez takiego zezwolenia zmiana stacji przeznaczenia, wskazanej w świadectwie lekarsko-weterynaryjnem, jest surowo zabroniona.**

Przeładunek zwierząt w drodze.

Przeładowanie zwierząt w drodze dozwolone jest tylko w razie uszkodzenia wagonu albo ze względu na potrzebę ruchu kolejowego i musi być uskutecznione przy zachowaniu jaknajwiększej ostrożności — celem uniknięcia zawleczenia chorób zaraźliwych zwierzęcych.

Zwierzęta na chów.

Przepisy art. 6 nie mają zastosowania do przesyłek zwierząt, przeznaczonych na chów, nadawanych przez upoważnione przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych organizacje rolnicze.

Przewóz zwierząt, przewożonych z zagranicy.

Art. 7. Zwierzęta sprowadzane z zagranicy, nie mogą być przewożone razem z krajowemi, t.j. w jednym wagonie; te same ostrożności zachować należy przy transportach zwierząt rzeźnych i użytkowych lub rozpłodowych.

Postępowanie ze zwierzętami choremi lub padłemi w drodze.

Art. 8. Jeżeli między zwierzętami, przewożonemi koleją, zdarzy się w drodze wypadek zachorowania lub padnięcia, którego przyczyna nie da się bez żadnej wątpliwości odnieść do wpływów zewnętrznych (wypadki uduszenia, potratowania, zranienia i t.p.), wówczas należy transport odesłać do najbliższej stacji, położonej na drodze do miejsca przeznaczenia, w której rychła interwencja lekarza weterynaryjnego jest możliwa i której urządzenie pozwala na przeprowadzenie niezbędnych czynności weterynaryjno-policyjnych.

Drużyny konduktorskie winny zwracać baczną uwagę, aby konwojenci nie wyrzucali z wagonów po drodze trupów zwierzęcych lub części padłych i dorżniętych sztuk, lecz o każdem padnięciu zawiadamiali drużyny konduktorskie. Padłe i dorżnięte po drodze zwierzęta winny być wyładowane na stacji przeznaczenia, a wrazie koniecznej potrzeby na najbliższej stacji węzłowej.

W ostatnim wypadku należy padłe i dorżnięte zwierzęta przechować w miejscu odosobnionem i zawiadomić o tem niezwłocznie państwowego lekarza weterynaryjnego, a przesyłkę po odnotowaniu padłych lub dorżniętych zwierząt w liście przewozowym przepuścić niezwłocznie do stacji przeznaczenia. Powiatowy lekarz weterynaryjny winien o wynikù sekcji zawiadomić bezwłocznie stację kolejową, na której padłe lub dorżnięte zwierzę zostało wyładowane, jak również telegraficznie — kierownika nadzoru weterynaryjnego na stacji przeznaczenia.

Stacja kolejowa, która otrzyma wiadomość o wypadku zachorowania lub padnięcia wśród zwierząt, znajdujących się w drodze, ma, o ile nie jest sama stacją badania, zawiadomić o tem najbliższą stację badania; jeżeli stacji takiej w drodze (t.j. w kierunku jazdy do miejsca przeznaczenia) niema, wówczas zarząd kolejowy skierowuje transport do stacji przeznaczenia i zawiadomi ją o tem na koszt właściciela przesyłki.

Na stacji przeznaczenia transport taki należy poddać postępowaniu wete-

rynaryjno-policyjnemu przy interwencji ustanowionego dla tej stacji lekarza wet.

Przewóz zwierząt chorych lub padłych do zakładów utylizacyjnych.

Art. 9. Przewóz dotkniętych chorobą zaraźliwą zwierząt w stanie żywym lub martwym do zakładów utylizacyjnych może się odbywać w wagonach krytych za specjalnem zezwoleniem właściwego Urzędu Wojewódzkiego i właściwej Dyrekcji Kolejowej. Jeżeli zakład utylizacyjny leży poza obrębem Województwa, z którego zwierzęta mają być wywiezione, wówczas pozwolenie może być wydane po porozumieniu się ze sobą zainteresowanych Urzędów Wojewódzkich i właściwej Dyrekcji kolejowej.

Do przewozu zwierząt, dotkniętych chorobą zaraźliwą lub o nią podejrzanych, celem natychmiastowego zabicia w rzeźniach miejsc konsumcji, jakoteż do transportu takich zwierząt dla celów naukowych potrzebne jest każdorazowo specjalne pozwolenie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Przewóz trzody na rzeź z miejscowości zarażonej.

Trzodę na rzeź można przyjmować do przewozu z miejscowości, dotkniętej zarazą, o ile w świadectwach pochodzenia i w świadectwie zdrowia zostanie oznaczone, że przesyłka przeznaczona jest na natychmiastową rzeź w kraju, a nadto w świadectwie zdrowia winna być wyszczególniona rzeźnia, dla której przesyłka jest przeznaczona.

Postępowanie z przesyłką zwierząt na stacji przeznaczenia.

Art. 10. O przybyciu przesyłki na stację przeznaczenia właściwy lekarz weterynaryjny winien być natychmiast zawiadomiony na koszt odbiorcy przez zawiadowcę stacji przeznaczenia. Zawiadomienie winno być uskutecznioné drogą telegraficzną lub telefoniczną, a w braku tych urządzeń—przez umyślnego posłańca. O ile w ciągu 12 godzin lekarz weterynaryjny nie przybędzie, to transport usuwa się ze stacji i oddaje pod dozór miejscowej władzy gminnej (w miastach — Magistratów miast), na której obszarze znajduje się stacja odbiorcza. O ile lekarz weterynaryjny nie przybędzie w przeciągu 20 godzin od czasu wyładowania, to powyższa przesyłka, jeżeli niema w niej sztuk padłych lub chorych, zostaje oddana odbiorcy. W razie wypadków zachorowania lub padnięcia wśród przybyłych zwierząt władza gminna (magistrat miasta), na której obszarze znajduje się stacja przeznaczenia, obowiązana jest cały transport izolować aż do czasu przybycia właściwego lekarza weterynaryjnego.

Art. 11. O ile na stację przeznaczenia przybędzie przesyłka produktów zwierzęcych, niezaopatrzona w świadectwa weterynaryjne stacji nadania, to w miejscowościach, posiadających specjalne stacje badania mięsa przywozowego, stacja przeznaczenia może przekazać mięso organom policji względnie władzy miejskiej lub gminnej w celu odesłania na stację badania. O ile w danej miejscowości niema stacji badania mięsa, stacja przeznaczenia nie powinna wydawać transportu bez zbadania.

Badanie świń w klatkach na stacji przeznaczenia.

Świnie, nadawane do przewozu w klatkach, podlegają badaniu na stacji przeznaczenia, bez względu na to, czy są zaopatrzone w świadectwa lek. wet. stacji nadania.

Postępowanie ze świadectwami.

Uwaga I: Otrzymywane od lekarzy weterynaryjnych dla dołączenia do dowodów przewozowych świadectwa pochodzenia i świadectwa zdrowia zwierząt wogóle, a trzody w szczególności zabrania się wydawać w drodze, chociażby na czas najkrótszy, nadawcom, odbiorcom, pośrednikom lub konwojentom. Przy wydawaniu świadectw na stacji przeznaczenia należy uważać, czy świadectwa te zostały ostemplowane na odwrotnej stronie pieczęcią lekarza wet. stacji nadania.

O ile brak jest takiego ostemplowania, świadectw nie należy wydawać odbiorcom — tylko lekarzom weterynarji.

Jacy lekarze wet. są upoważnieni do wydawania świadectw weter.?

Uwaga II: Dozór sanitarny nad transportami zwierząt i surowemi produktami zwierzęcemi na stacjach ładunkowych i wyładunkowych mają wyłącznie ci lek. wet., którym dozór ten na danej stacji został poruczony, a przeto wszystkie świadectwa lek. wet. państwowych lub upoważnionych komunalnych, wydawane w miejscowościach, w których stale pełnią swe czynności (lecz nie mających stałego dozoru weterynaryjnego na stacjach) są ważne, jednak przesyłki zwierząt, przybywające na stacje za takiemi dokumentami, winny być przedstawione do ponownych oględzin, sprawdzenia dokumentów i rejestracji przez lek. wet., który ma dozór na danej stacji, gdyż państwowi lekarze wet. obowiązani są przedstawiać do Urzędów Wojewódzkich sprawozdania o ładunku i wyładunku zwierząt, żaden przeto transport zwierząt nie powinien być wysłany ani też wydany bez aprobaty lek. wet., mającego stały dozór na danej stacji kolejowej.

Wyjątek stanowi nieobecność lek. wet. (państwowego), w razie stwierdzenia której transporty wysyła się stosownie do punktu 1 art. 5 niniejszego okólnika, w każdym jednak razie—po sprawdzeniu przez ekspedycję dziesięciodniowych świadectw pochodzenia, obowiązujących na wszystkie rodzaje zwierząt.

Świadectwa sejmikowych lek. wet. na przewóz zwierząt kolejami są niewystarczające.

Uwaga III. Przy naładunku i wyładunku pojedyńczych lub grup koni, należących do wojska, świadectwa zdrowotności, wydane przez odnośnego lek.

wet. wojskowego z adnotacją, że konie pochodzą z oddziałów wolnych od chorób zakaźnych, winny być przedstawiane kolejowym władzom i właściwym powiatowym lekarzom weter., nie jest to jednak wymagane przy transportach koni wojskowych, wysyłanych oddziałami (eszelonami).

Przewóz koni w obrocie wewnętrznym.

Uwaga IV. Przewóz koni prywatnych może się odbywać bez poprzedniej malleinizacji ocznej, lecz po dokładnem zbadaniu transportu przez lek. wet. na stacji nadania bezpośrednio przed naładowaniem i po stwierdzeniu niepodejrzanego stanu zdrowia i pochodzenia zwierząt. W razie zauważenia przez lek. wet. objawów, nasuwających podejrzenie choroby zaraźliwej, należy transport wstrzymać. Również nie należy przyjmować do przewozu koni, niezaopatrzonych w świadectwa pochodzenia (pasporty) lub zaopatrzonych w świadectwa, niezgodne z istotnym wyglądem zwierząt.

WYWÓZ ZWIERZĄT ŻYWYCH I BITYCH ZAGRANICĘ.

Wywóz zwierząt do Czechosłowacji i Austrji.

Zgodnie z porozumieniem z Czechosłowacją zwierzęta, przeznaczone do wwozu lub przewozu przez Czechosłowację, winny być zaopatrzone w świadectwa pochodzenia, wystawiane przez miejscowe władze, oraz w świadectwa zdrowia, wydane przez urzędowego lek. wet. i stwierdzające, że zwierzęta są indywidualnie zdrowe, oraz, że w czasie wysyłania przesyłki w miejscu pochodzenia tych zwierząt ani w promieniu 20-tu kilometrów w ciągu 40-tu dni, poprzedzających wysłanie przesyłki, nie panowała pryszczyca ani żadna inna choroba zaraźliwa, przenosząca się na dany gatunek zwierząt.

Dla zwierząt jednokopytowych i bydła rogatego wymagane są pojedyncze świadectwa pochodzenia dla każdej sztuki osobno, dla innych zwierząt mogą być wystawiane świadectwa zbiorowe. Świadectwa winny być w ten sposób sporządzone, aby na ich podstawie można było stwierdzić tożsamość krytych niemi zwierząt. Świadectwa ważne są na przeciąg 10-ciu dni. Dzień wystawienia świadectwa nie będzie wliczany. O ile termin ten upłynie podczas transportu, świadectwo to należy przedłużyć na dalsze 10 dni; w tym celu zwierzęta mają być powtórnie zbadane przez urzędowego lek. wet. lub innego specjalnie upoważnionego w tym celu, a wynik tych badań winien być zaznaczony na świadectwie.

Z rządem Czechosłowackim poza tem uzgodniono, że zbiorowe świadectwa pochodzenia dla trzody chlewnej, owiec, kóz i drobiu, przeznaczonych do wywozu, mają być wydawane jedynie tylko dla zwierząt, które mają być załadowane w jednym wagonie, o ile chodzi o zwierzęta tegoż rodzaju, tegoż samego miejsca i tego samego właściciela. Świadectwa zdrowotności mają być wystawiane na każdy załadowany wagon osobno. W świadectwach tych winny być oznaczone: ilość i rodzaj załadowanych zwierząt, dzień załadowania, nazwa stacji nadawczej, numer wagonu, numer dziennika lek. wet., wynik badania weterynaryjnego, ilość załączonych świadectw pochodzenia, co ma być stwierdzone podpisem i pieczęcią urzędowego lek. wet.

Świnie, przeznaczone do wywozu zagranicę, winny posiadać w dowodach weterynaryjnych potwierdzenie szczepienia surowicą przeciwróżycową. Przyjmowanie transportów lub pojedyńczych przesyłek świń bez tych świadectw jest surowo zabronione.

Przesyłki nie odpowiadające powyższym przepisom, jak również przesyłki, w których na stacji wejściowej kraju importującego stwierdzą zarazę lub jej podejrzenie, mogą być cofnięte do kraju eksportującego. Jeżeli zaś wskutek obrotu zwierzętami choroba, podlegająca obowiązkowi zgłoszenia, zostanie zawleczona do kraju importującego, lub, jeżeli na obszarze kraju eksportującego panuje choroba zaraźliwa w sposób groźny, Dyrekcji stacji importującej przysługuje prawo ograniczenia a nawet zupełnego zakazania przywozu i przewozu zwierząt, które mogą podlegać danej chorobie. Wzór urzędowego zaświadczenia urzędu weter. do wywozu zwierząt zagranicę znajduje się przy niniejszem. Zaświadczenie zdrowia według załączonego wzoru należy przyjmować tylko dla zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę. Dołączenie tych formularzy dla zwierząt, przeznaczonych dla obrotu krajowego, jest wzbronione.

Wszystkie rubryki w świadectwie winny być jaknajdokładniej i wyraźnie wypełnione. Liczba i rodzaj zwierząt winny być w każdym wypadku dokładnie wyszczególnione.

Zwierzęta, przeznaczone do wywozu zagranicę, winny być przed załadowaniem zbadane przez państw. lek. wet. lub innego, upoważnionego przez Województwo do wykonania tej czynnności.

Wywóz do Niemiec i innych krajów.

O ile chodzi o wywóz do Czechosłowacji, formularz może być wypełniony w języku polskim. Przy wywozie do Austrji i Niemiec winien być wypełniony także w języku niemieckim, a do innych krajów — w języku francuskim.

Świadectwa pochodzenia zwierząt, załadowanych w jednym wagonie, winny

być zszyte razem ze świadectwem zdrowotności, wystawionym dla tych zwierząt.

Do wagonów nieoczyszczonych należycie zwierzęta nie mogą być ładowane.

Zwierzęta bite, pochodzące nawet z województw, objętych zarazą, mogą być wywożone zagranicę, z wyjątkiem Niemiec, które wymagają przedstawienia wydanych przez siebie zaświadczeń importowych.

Wywóz mięsa końskiego zagranicę.

Wywóz mięsa końskiego zagranicę może się odbywać na następujących warunkach:

1) ładowanie mięsa odbywa się przy udziale właściwego lek. wet., ustanowionego przez władze, który winien zaświadczyć każdorazowo, że transport zawiera wyłącznie mięso końskie, odpowiadające warunkom, przewidzianym przy rzezi koni,

2) wagony z mięsem końskim winny być zaplombowane w obecności lekarza weterynaryjnego.

3) otwieranie wagonów, załadowanych mięsem końskim, w czasie przewozu przez terytorjum Polski jest bezwarunkowo wzbronione;

4) w razie uszkodzenia wagonu z mięsem końskim w drodze, wywołującego konieczność przeładunku, przeładunek ten może się odbywać bez udziału weterynarza, na podstawie sporządzonego przez stację przeładowującą protokułu.

Zarządzenie, obowiązujące przy przewozie zwierząt, paszy objętościowej oraz niektórych innych przedmiotów z Rosji, Łotwy i Litwy.

Przewóz zwierząt, paszy oraz innych artykułów z Rosji, Łotwy i Litwy.

1) Zabrania się przywozu z wyżej wymienionych krajów do obszaru Rzeczypospolitej Polskiej, jakoteż przewozu stamtąd przez Polskę: a) zwierząt jednokopytowych i przeżuwających, trzody chlewnej, psów, kotów oraz drobiu, b) produktów, pochodzących ze zwierząt wymienionych w p. a), z wyjątkiem szczeciny, włosia końskiego i wełny owczej w szczelnem opakowaniu, skór, zupełnie wysuszonych albo nasolonych, rogów całych lub części rogów (końców rogów), racic i jelit suszonych, c) kości wszelkiego rodzaju, d) paszy objętościowej (słomy i siana), e) wszelkich rodzajów podściółki, f) nawozu stajennego (gnoju), g) sprzętów stajennych używanych i uprzęży używanej.

2) Przywóz do Polski jakoteż przewóz przez Polskę produktów pochodzenia zwierzęcego, wskazanych w p. 1—b, może odbywać się bez specjalnego pozwolenia przez stacje wejściowe: Turmonty, Stołpce, Zdołbunowo i Podwołoczyska, pod warunkiem, że przeznaczone do przewozu produkty będą zaopatrzone w urzędowe świadectwo, stwierdzające, że pochodzą ze zwierząt zdrowych, że w miejscu, z którego zostały wysłane, nie zdarzały się częste wypadki wąglika, że produkty te nie miały styczności ze zwierzętami, choremi na chorobę zaraźliwą, i że mogą być wywiezione bez niebezpieczeństwa zaniesienia zarazy.

Przy transportach, przeznaczonych do przewozu przez obszar Rzeczypospolitej, transportujący winien przedstawić, prócz wyżej wymienionego świadectwa, zezwolenia na import (wwóz) władzy rządowej państwa, do którego transport jest przeznaczony.

3) Transporty produktów, co do których nie dopełniono warunków p. 2-go, nie mogą być dopuszczane ani do przywozu, ani do przewozu.

4) Przywóz i przewóz produktów pochodzenia zwierzęcego, dozwolonych w p. 1 — b), przez inne punkty wejściowe, aniżeli wymienione w p. 2-gim, może się odbywać tylko za zezwoleniem Wojewody właściwego dla danej stacji wejścia.

W końcu zwraca się uwagę zawiadowców stacji, aby osobiście dopilnowali jaknajściślejszego przestrzegania wydanych powyżej zarządzeń, gdyż od sprawności tej akcji zależy utrzymanie na obecnym poziomie polskiego eksportu zagranicę i przyszły jego rozwój, co ma zasadnicze znaczenie dla równowagi naszego bilansu handlowego.

Kontrolerom eksploatacyjnym do spraw przewozowych poleca się przestrzegać, aby powyższe zarządzenia były ściśle wykonywane.

Wszelkie poprzednie zarządzenia, dotyczące przewozu zwierząt, tracą moc obowiązującą z chwilą wydania niniejszego okólnika.

Naczelnik Wydziału

Eksploatacyjnego:

(—) *M. Butkiewicz.*

CZĘŚĆ GRZBIETOWA		ŚWIADECTWO POCHODZENIA.
№ Województwo .... powiat .... gmina (miasto) ... wieś (miejscowość)	Ś W I A D E C T W O P O C H O D Z E N I A	№ Województwo .... powiat ...., gmina (miasto) ... wieś (miejscowość) .
Ilość zwierząt		Ilość zwierząt ....
Imię i nazwisko właściciela zwierzęcia		Imię i nazwisko właściciela zwierzęcia ....
Dokładny opis zwierzęcia (gatunek, płeć, maść, wiek, szczególne znaki)		Dokładny opis zwierzęcia (gatunek, płeć, maść, wiek, szczególne znaki) ....
Miejce, do którego zwierzę ma być przeprowadzone lub przewiezione		Miejsce, do którego zwierzę ma byc przeprowadzone lub przewiezione ....
Powyżej opisane zwierzę oglądałem w dn. .... 192... uznałem je za wolne od zarazy i wydałem świadectwo pochodzenia. Za oględziny i wydanie świadectwa pobrałem kwotę zł.... dnia ..... 192... r. Podpis wydającego świadectwo		Zaświadczam, że opisane zwierzę było oglądane i uznane za wolne od zarazy, oraz, że wolna jest od zarazy miejscowość; z której ono pochodzi. Dnia .... 192... r. Podpis wydającego świadectwo pochodzenia Pieczęć.

Uwagi: 1) Za obejrzenie zwierzęcia i wystawienie świadectwa pochodzenia opłacono zł. . . .

2) Na każdą sztukę należy wystawiać osobno świadectwo pochodzenia, a tylko młodzież ssącą można opisywać na jednem świadectwie pochodzenia wraz z matką, jeżeli pędzi się (przewozi) wspólnie.

Rzeczpospolita Polska.

WYWÓZ ZWIERZĄT ZAGRANICĘ Z POLSKI

Urzędowe zaświadczenie weterynaryjne
Amtstieraerztliche Bescheinigung
Attestation du medecin veterinaire egrée

Liczba dziennika: Nr. des Tagebuchen: 124 Numere du registre:	Województwo Wojewodschaft Palatinat	Poznańskie
Nr. wagonu: Wagonnumer: 710063 Nr. du wagon:	Powiat: Kreis: District:	Krotoszyn

Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza Name, Vorname und wohnort des Besitzers Nem, pronom et domicile du proprietairę	Józef Dobek Kobylin pow. Krotoszyn

Liczba i rodzaj zwierząt. Anzahl und Art der Tiere Nombre et expece d'animaux:	Opis: Beschreibung: Signalement:	Miejsce przeznaczenia: Bestimmungsort: Lieu de destination:	Uwaga: Ammerkung: Remarque:
6 krów 6 Kühe 6 vaches 5 wołów 5 Ochsen 5 boeufs 2 buhaje 2 Bullen 2 tarceaux 45 świń 45 Schweine 45 porcs	Na załączonych 10 świadectwach pochodzenia Auf der beigo schlossenen 10 Ursprungs zauguissen Veir les 10 certificats ci — joint	Wiedeń Vien Vienne	bydło rzeźne Schlacht vien Betail de boucherie

Zaświadczam niniejszem, iż w dniu dzisiejszym wyżej wymienione, w załączonych świadectwach pochodzenia opisane zwierzęta zbadałem przed załadowaniem i uznałem indywidualnie za zdrowe (niepodejrzane), oraz, że w czasie wysłania tego transportu i w ciągu 40 dni, poprzedzających wysyłkę, ani w miejscu pochodzenia zwierząt, ani w promieniu 20 klm. nie panowała pryszcyca.................., ani żadna inna choroba zaraźliwa, przenosząca się na wyżej wymienione gatunki zwierząt.

Zarazem zaświadczam, że Rzeczpospolita Polska jest wolna od księgosuszu..........

Dass die oben angefahren, in den beigeschlessenen Ursprungszeugnissen näher beschreibenen Tiere von mir vor der Verlandung einzeln untersucht und gesund (unverdächtig) befunden vorden sind, und das zur Zeit der Verlandung sovie in denketzten 40 Tagen vor der Verlandung in den Hrsprungsorten und Umkreise von 20 klm. die und Klauenseuche ....
oder eine andere auf die genannten Tierarten übertragbare Viohseuche nicht geherrscht hat, vird hiermit bescheinigt, Ausserdem wird bescheinigt, dass die Republik Polen froi von Rinderpestr ist..........

J'atteste par la presente que j'ai examiné hui les animaux susindique decrits dans les certificats d'origine annexes avant leur embarquement et je les ai trouves sains (non suspects), j'atteste aussi que pondant la duree de l'embarquement ainsi qu'au cours de 40 jours precedents il ne s'est produit aucun cas de fievre aphtese ....
aucune autre contagien transmissible sur l'espece d'animaux signommes dans le lieu de leur origine ni dans un rayon de 20 klm.

J'atteste en meme temps qu sur tout le territoire de la Republique Polonaise in n'existe point de peste bovine..........

Stacja naładowawcza Kobylin, dn. 15 lutego 1920 r.
Verladestation
Station de depart

(pieczęć) Państwowy lekarz weterynaryjny
Der beamtete Tierarzt
Veterinaire agnée
(podpis)

73.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie mianowania go nadzwyczajnym Komisarzem do zwalczania epidemji.

Do Panów Naczelników Wydziałów, Pana Dyrektora Okr. Dyr. R. P. i Panów Starostów Województwa Warszawskiego oraz Panów Prezydentów miasta w Płocku, Włocławku i Żyrardowie.

Zawiadamiam, że Pan Minister Spraw Wewnętrznych, jako Naczelny Nadzwyczajny Komisarz do spraw walki z epidemjami, reskryptem z dnia 30/IV 1927 r., L. ZO. 20757/27, na zasadzie postanowień art. 3-go ustęp „d" ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 61 poz. 388) mianował mnie Nadzwyczajnym Komisarzem do zwalczania epidemji na obszarze Województwa Warszawskiego, przekazując mi jednocześnie uprawnienia, wymienione w art. 2 oraz art. 3 ustęp „a" punkt 2 i ustęp „c" wyżej powołanej ustawy.

Wojewoda Warszawski
i Nadzwyczajny Komisarz do zwalczania epidemji:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 11 maja 1927 r.
L. Pr. 1103/1/pr.

74.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie utworzenia Pow. i Miejskich Komitetów Wych. Fiz. i Przysp. Wojskowego.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego i Panów Prezydentów miast: Włocławka, Płocka i Żyrardowa.

Przesyłam poniższe do wiadomości, z zaznaczeniem, że reskryptem Pana Ministra Spraw Wojskowych z dnia 22 kwietnia r.b., L.dz. 240/27, zostałem powołany na przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego.

Po myśli załączonej w odpisie tymczasowej instrukcji w sprawie wojewódzkich i powiatowych (miejskich), Komitetów Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. w celu szybszego zorganizowania powiatowych i miejskich komitetów proszę Panów stosownie do drugiej części p. c § 16 Instrukcji o zgłoszenie w porozumieniu z pp. inspektorami szkolnemi i przedstawicielami miejscowej władzy wojskowej kandydatów na członków komitetów, mając na względzie dane, podane w części pierwszej tegoż punktu c.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 7 maja 1927 r.
L. Pr. 100/54/pr.

INSTRUKCJA TYMCZASOWA
w sprawie Wojewódzkich i Powiatowych (miejskich) Komitetów Wych. Fiz. i Przysp. wojsk.

WOJEWÓDZKIE KOMITETY WYCH. FIZ. I PRZYSP. WOJSK.

I. Zadania.

Do zakresu działania Wojewódzkich Komitetów Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego należy:

1) koordynowanie działalności organów Ministerstwa Spraw Wojskowych, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na obszarze danego województwa w sprawie wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowago oraz wykorzystania wszystkich środków, któremi rozporządzają wymienione organa, dla celów akcji w tej dziedzinie;

2) współdziałanie z organami samorządowemi celem unormowania pomocy związków komunalnych w zakresie potrzeb wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego w danem województwie;

3) popieranie działalności organizacji społecznych wychowania fizycznego, przysposobienia wojskowego i sportowych przez:

a) współpracę z miejscowemi okręgowemi związkami wych. fiz., sportowemi i przysp. wojsk. celem ustalenia ogólnych potrzeb wych. fiz. i sportu na obszarze województwa oraz planu ich realizacji,

b) udzielanie pomocy w uzyskiwaniu przez wymienione związki okręgowe poparcia i ułatwień miejscowych władz państwowych;

4) podejmowanie działalności na rzecz wych. fiz., p. w. i sportu przez:

a) planową akcję, zmierzającą do stopniowego zaopatrzenia w urządzenia sportowe (boiska, pływalnie, hale, strzelnice i t. p.) poszczególnych miejscowości województwa,

b) inicjatywę w organizowaniu kursów w. f., zawodów, zjazdów, wystaw, pokazów i t. p.

c) dostarczanie pomocy instruktorskiej dla potrzeb okręgowego ruchu w. f., p. w. i sportowego,

d) inicjatywę w urządzaniu domów wycieczkowych dla młodzieży, obozów letnich, schronisk i t. p.,

e) współdziałanie w podniesieniu stanu zdrowotnego ludności województwa, a w szczególności popieranie walki z alkoholizmem,

f) ofiarowywanie nagród honorowych na zawody;

5) prowadzenie propagandy na rzecz wychowania fizycznego, przysposobienia wojskowego i sportu — słowem i drukiem oraz popieranie literatury sportowej;

6) gromadzenie potrzebnych funduszów;

7) podział uzyskiwanych funduszów na rzecz wychowania fizycznego, przysposobienia wojskowego i sportu w danem województwie między powiatowe (miejskie) Komitety wych. fiz. i przysp. wojsk. oraz poszczególne stowarzyszenia wych. fiz. p. w. i sportowe.

II. Organizacja.

8) Na czele Wojewódzkiego Komitetu Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. stoi przewodniczący-wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę), mianowany przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

9) Wojewódzkie Komitety W. F. i P. W. urzędują kolegjalnie na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu może niektóre sprawy z zakresu wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego poruczać poszczególnym członkom komitetu lub jego komisjom.

Sekretarza Komitetu Wojewódzkiego W. F. i P. W. wyznacza Generał-członek Wojewódzkiego Komitetu w porozumieniu z Dyrektorem Państwowego Urzędu W. F. i P. W.

Lokal na biuro Komitetu wyznacza Wojewoda.

10) Wojewódzki Komitet Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. w stosunku do Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego:

a) działa w myśl ogólnych wytycznych Państwowego Urzędu Wych. Fiz. i Prz. W.
b) przedstawia swe wnioski w zakresie potrzeb ruchu w. f., p. w. i sportu w województwie,
c) składa sprawozdania ze swej działalności oraz z działalności powiatowych (miejskich) komitetów wych. fiz. i przysp. wojsk.:

11) Wojewódzki Komitet Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. w stosunku do powiatowych (miejskich) komitetów wych. fiz. i przysp. wojsk.:

a) wykonywa ogólny nadzór nad niemi,
b) przeprowadza inspekcję ich działalności,
c) zwraca się o sprawozdania i wyjaśnienia w sprawach, dotyczących działalności tych komitetów,
d) nadaje kierunek pracy komitetom wych. fiz. i przysp. wojsk. w myśl dyrektyw Państwowego Urzędu Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk.,
e) opinjuje podania powiatowych (miejskich) komitetów do władz centralnych o subsydja oraz ustala wysokość nieodzownej pomocy finansowej dla tych Komitetów.

III. Fundusze.

12) Fundusze Wojewódzkiego Komitetu W. F. i P. W. składają się z:

a) subsydjów otrzymywanych od władz państwowych, związków komunalnych, poszczególnych stowarzyszeń i osób,
b) ofiar i darowizn,
c) dochodów z urządzanych na cele Wojewódzkiego Komitetu W. F. i P. W. imprez i zawodów sportowych.

13) Komitet otrzymuje z Państwowego Urzędu Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. miesięczne kredyty na wydatki, związane z pracami Komitetu.

14) Komitet Wojewódzki W. F. i P. W. składa Państwowemu Urzędowi W. F. i P. W. sprawozdanie ze swej działalności finansowej.

POWIATOWE (MIEJSKIE) KOMITETY W. F. i P. W.

I. Zadanie.

15) Do zakresu działania Powiatowych (Miejskich) Komitetów W. F. i P. W. należy:

1) współpraca z miejscowemi władzami państwowemi w zakresie uzyskania poparcia i ułatwień dla miejscowych organizacyj W. F. i P. W. i sportowych,
2) współdziałanie ze związkami komunalnemi celem otrzymania pomocy dla potrzeb miejscowego ruchu W. F. i P. W. i sportowego.
3) współpraca z miejscowemi stowarzyszeniami W. F., sportowemi i P. W. celem ustalenia ogólnych miejscowych potrzeb w zakresie wych. fiz. i p. w., sportu oraz planu ich realizacji,
4) podejmowanie działalności na rzecz wych. fiz., p. w. i sportu przez:

a) akcję, zmierzającą do zaopatrzenia powiatu (miasta) w urządzenia sportowe, jak: boiska, strzelnice, oraz w sprzęt i ekwipunek sportowy, wyszkoleniowy, mundurowy i t. p.
b) dostarczanie pomocy instruktorskiej dla potrzeb miejscowego ruchu w. f., p. w. i sportowego,
c) organizowanie miejscowych świąt wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego, kursów w. f. i sportu, ćwiczeń, zawodów sportowych, zawodów o odznaki sportowe oraz opieka nad temi imprezami,
d) regulowanie równomiernego wykorzystania urządzeń sportowych przez miejscowe kluby i stowarzyszenia p. w. i sportowe,
e) współdziałanie w wysyłaniu uczestników na kursy instruktorskie,
f) prowadzenie propagandy na rzecz wych. fiz., p. w. i sportu słowem i drukiem,
g) gromadzenie potrzebnych funduszów,
h) przeznaczanie uzyskanych funduszów na cele wych. fiz., p. w. i sportu w powiecie (mieście) oraz subwencjonowanie miejscowych klubów, stowarzyszeń p. w. i sportowych,
i) organizowanie opieki lekarskiej nad wych. fiz. i sportem w powiecie (mieście),
j) współdziałanie w organizacji samoobrony przeciwgazowej i przeciwlotniczej.

II. Organizacja.

16) W skład Powiatowego (Miejskiego) Komitetu Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego wchodzą w charakterze członków następujące osoby, powołane przez przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Wych. Fiz. i Przysposobienia Wojsk.:

a) starosta (prezydent miasta),

b) dowódca oddziału wojskowego, wyznaczony przez Generała, członka Wojewódzkiego Komitetu Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk.,

c) inspektor szkolny względnie przedstawiciel szkolnictwa, wyznaczony przez kuratora okręgu szkolnego,

d) oficer instrukcyjny oraz ewentualnie oficer-instruktor wych. fiz.,

e) osoby, powołane z pośród wybitnych miejscowych znawców i działaczy w zakresie wychowania fizycznego, sportu i przysposobienia wojskowego, jakoteż hygjenistów i pedagogów, ze szczególnem uwzględnieniem tych osób, które zaznaczyły się owocną pracą w poprzednich komitetach. Członków tych powołuje przewodniczący po zasięgnięciu opinji Komitetu Wojewódzkiego oraz wymienionych w punktach a, b, i c, członków komitetu powiatowego (miejskiego) w. f. i p. w.

17) Przewodniczący Wojewódzkiego Komitetu W. F. i P. W. powołuje starostę (prezydenta miasta) na przewodniczącego powiatowego (miejskiego) Komitetu w. f. i p. w.

18) Powiatowy Komitet W. F. i P. W. urzędują kolegjalnie. Przewodniczący Komitetu może niektóre sprawy z zakresu w. f. i p. w. poruczać poszczególnym członkom Komitetu lub jego Komisjom.

19) Sekretarzem Komitetu powiatowego (miejskiego) jest z urzędu oficer instrukcyjny lub oficer instruktor wych. fiz., wchodzący w skład tego komitetu. Sekretarz prowadzi całokształt bieżących spraw komitetu oraz wprowadza w życie uchwały komitetu.

Lokal na biuro komitetu wyznacza starosta w porozumieniu z władzami wojskowemi.

20) Powiatowe (miejskie) komitety w. f. i p. w. składają wojewódzkim komitetom w. f. i p. w. sprawozdania ze swej działalności oraz przesyłają podania do centralnych władz państwowych tylko przez wojewódzkie komitety w. f. i p. w.

III. Fundusze.

21) Fundusze powiatowego (miejskiego) komitetu w. f. i p. w. składają się:

a) z subsydjów, otrzymywanych od władz państwowych, związków komunalnych, poszczególnych stowarzyszeń i osób,

b) ofiar i darowizn,

c) dochodów z urządzanych na cele komitetu imprez i zawodów sportowych.

22) Wydatki na prowadzenie sekretarjatu powiatowego (miejskiego) komitetu w. f. i p. w. pokrywa komitet we własnym zakresie.

23) Komitet Powiatowy (Miejski) W. F. i P. W. składa Wojewódzkiemu Komitetowi W. F. i P. W) sprawozdanie ze swej gospodarki finansowej.

Za zgodność

Dyrektor Państwowego Urzędu
Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk.

(—) *Ulrich* Płk. Szt. Gen.

75.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie współdziałania władz administracyjnych w akcji Komitetu Floty Narodowej.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 6.V.1927, Nr. S.S. 2120/27, podjął inicjatywę rozbudowy Floty Polskiej drogą poparcia akcji Komitetu Floty Narodowej.

Komitet Floty Narodowej, istniejący na mocy ustawy z dnia 16 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27. poz. 206), na którego czele stoi Prezydjum, składające się z najwyższych przedstawicieli Sejmu i Rządu, przystępuje obecnie do rozwinięcia szerokiej działalności na terenie całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Ze względu na doniosły cel Komitetu — stworzenia floty polskiej, tak handlowej jak wojennej, usilnie polecam uwadze Panów Starostów działalność Komitetu. Zechcą Panowie Starostowie wszystkiemi dostępnemi im środkami przyczynić się do założenia powiatowych Kół Komitetu i poprzeć jaknajusilniej ich pracę.

Za najważniejsze uważam uzyskanie dla Komitetu Floty Narodowej członków korespondentów, któremi winni być w pierszym rzędzie we wsi pisarze gmin, wójci, sołtysi, nauczyciele szkół powszechnych i t. p., zaś w miastach i miasteczkach urzędnicy państwowi i samorządowi, i to przedewszystkiem ci z nich, którzy mają stałą styczność z ludnością. Zadaniem członków korespondentów jest zbieranie wkładek (conajmniej 1 zł. rocznie), za co przyznawać im można na żądanie odpowiednie wynagrodzenie, które nie powinno jednakże przekraczać 15% od zebranej sumy.

Szczegółowego sprawozdania o stanie prac organizacyjnych Kół Komitetu i liczbie członków-korespondentów oczekuję w terminie do dn. 20 lipca r. b.

Wojewoda:

(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 17 maja 1927 r.

L. Pr. 1138/1/ pr.

76.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie podatku wyrównawczego dla gmin wiejskich.

Do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Warszawskiego.

Zawiadamiam, że przesłane zostało do opublikowania w Dzienniku Ustaw Rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 1 marca 1927 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich b. zaboru rosyjskiego.

W związku z tem rozporządzeniem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w okólniku Nr. 109 z dnia 12 maja r. b., Nr. SF. 2567/27, udziela następujących bliższych wskazówek.

1) Z postanowienia ustawy z dnia 1 marca r. b. o podatku wyrównawczym wynika, że zanim zostanie wprowadzony przez gminę ten podatek, powinna gmina wykorzystać wszystkie swe uprawnienia podatkowe, wypływające z ustawy z dnia 11 sierpnią 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, a więc powinna również skorzystać z prawa podwyżki podatku gruntowego o 50% dopuszczalnej na podstawie ustępu drugiego art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 65, poz. 505), która to ustawa powołana jest w art. 3 wpierw wymienionej ustawy.

2) Oznaczona na art. 1 i 2 omawianej ustawy z dnia 1 marca r. b. najwyższa dopuszczalna norma podatku wyrównawczego odnosi się do każdego poszczególnego okresu budżetowego.

W tem miejscu zwraca się uwagę na przepis § 5 rozporządzenia wykonawczego, którego zamieszczenie było konieczne dla usunięcia wątpliwości, mogących powstać wobec spóźnionego wydania ustawy o podatku wyrównawczym.

Wedle wspomnianego wyżej § 5 samoistny podatek wyrównawczy może być pobrany na pokrycie deficytu z roku 1926 łącznie z I kwartałem 1927 r. w wysokości, nie przekraczającej maksymalnej normy, określonej ustawą w stosunku rocznym. Przepis ten ma swoje uzasadnienie w tem, iż ustawa z dnia 1 marca r. b. weszła w życie w I kwartale r. 1927, który to kwartał—ze względu na sposób układania w nim budżetów—był dalszym ciągiem roku budżetowego 1926, wobec czego gminom przysługiwało prawo pobrania podatku wyrównawczego w tymże I kwartale 1927 r. na pokrycie deficytu, wykazanego w budżetach tegoż kwartału—przy uwzględnieniu deficytu z r. 1926.

Wobec upływu w międzyczasie I kwartału r. 1927 i z uwagi na to, iż preliminarze budżetowe gmin wiejskich na r. 1927/28 zostały już zatwierdzone, zastosowanie przepisu § 5 w praktyce przedstawiać się będzie w ten sposób, iż na skutek przeniesienia do budżetu 1927/28 zaległości biernych i czynnych z poprzedniego okresu obrachunkowego (§ 48 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 r., Dz. Ust. Nr. 75, poz. 433) gminy mogą w budżecie dodatkowym przewidzieć podatek wyrównawczy względnie zwiększenie podatku wyrównawczego, o ile już podatek ten przewidziano w budżecie na r. 1927/28, z tem jednakże zastrzeżeniem, że ogólna suma podatku wyrównawczego, przeznaczona na pokrycie deficytu r. 1927/28 łącznie z deficytem okresu poprzedniego nie może przekroczyć sumy, odpowiadającej trzykrotnie liczbie ha.

Po ustaleniu w ten sposób ogólnej sumy podatku wyrównawczego, pobrać się mającego w r. 1927/28 i przeznaczonego na pokrycie deficytu r. 1927/28 oraz poprzedniego okresu obrachunkowego, należy dokonać rozkładu całej sumy między płatników (wymiaru podatku), potrącając przytem od sumy pobrać się mającego podatku kwoty, pobrane ewentualnie przez gminy zaliczkowo za r. 1926 i I kwartał 1927 r.

3) Zatwierdzenie przez Wydziały powiatowe uchwał gminnych o wprowadzeniu w roku 1927/28 podatku wyrównawczego w takiej wysokości, że ogólna suma przekroczyłaby dwukrotną liczbę hektarów, opodatkowanych w danej gminie, wymaga poprzedniego zezwolenia Wojewody, działającego w porozumieniu z Prezesem Izby Skarbowej.

Nadmieniam jednak, że przy udzielaniu tych zezwoleń czuwać będę nad tem, aby podadek wyrównawczy nie został wymierzony w roku 1927/28 w takiej wysokości, która przekroczyłaby zdolność płatniczą ludności, względnie byłaby dla ludności zbyt uciążliwą, i wzwiązku z tem odmawiać będą zezwolenia na podwyższenie podatku wyrównawczego, wzgl. ograniczać projektowaną wysokość tego podatku w tych wypadkach, gdyby można było bez szkody dla interesów gminy zmniejszyć wydatki, preliminowane na rok 1927/28. W takich razach gminy musiałyby, oczywiście, poddać rewizji uchwalone przez siebie budżety.

Nadto przy udzielaniu zezwoleń na podwyższenie podatku wyrównawczego czuwać będą nad tem, aby podatek, o ile ma być pobrany w stosunkowo wysokiej normie, podlegał płatności w dwu lub nawet więcej terminach, o ile uiszczenie go w jednym terminie byłoby dla płatników zbyt uciążliwe.

4) Celem zapewnienia zarządom gmin podstaw wymiaru podatku wyrównawczego Wydziały Powiatowe powinny, nie czekając na prośby gmin, przesłać im dane liczbowe, dotyczące przypadającego na dany rok budżetowy podatku państwowego od budynków (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 523, i ustawa z dnia 1 kwietnia 1925 r., Dz. Ust. R. P. Nr., 43, poz. 296), oraz ewentualnie dane, dotyczące wymiaru samoistnego podatku powiatowego od gruntów państwowych.

Nadmieniam również, że równocześnie Pan Minister Skarbu wydaje podległym Mu organom skarbowym polecenie co do dostarczania przez nie gminom odpowiednich danych, dotyczących przypadającego na dany rok budżetowy od poszczególnych płatników zasadniczego podatku gruntowego oraz co do wysokości cen wykupionych przez poszczególne przedsiębiorstwa świadectw przemysłowych i handlowych.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 16 maja 1927 r.
L. S.M. 1827/1.

77.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie wypieku chleba z mąki 60 — 65%.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Obserwowana od pewnego czasu zwyżka cen żyta powoduje podrożenie cen mąki i chleba, co w konsekwencji może oddziałać niekorzystnie na kształtowanie się ogólnych warunków życia gospodarczego kraju.

W państwach zachodnich oddawna stosowane jest możliwie racjonalne wykorzystanie własności ziarna zbóż chlebowych i wypiek chleba dokonywany jest tam z mąki wysokoprocentowej, t. j. z wymiału nie niższego jak 65 — 70%.

Dla zniżenia cen chleba w Warszawie, w związku z wysoką ceną żyta, przyjmowana jest obecnie za podstawę do kalkulacji cen chleba żytniego mąka o gatunku 60%, a nie 50%, jak to było uprzednio stosowane. Dało to dodatnie wyniki przy oddziaływaniu na kształtowanie się cen chleba w Warszawie.

Z uwagi na wielokrotnie podkreślaną już przez Rząd konieczność jaknajbardziej racjonalnego wykorzystania zapasów zboża krajowego wzywam Pana Starostę na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 2.V 1927 r. № SG. 1800: 1) do wpłynięcia na piekarnie, aby wypiekały chleb żytni wyłącznie z mąki nie niższej od 65%, o ile dotychczas jest stosowany wypiek z mąki o niższej stopie przemiałowej, 2) do zalecenia władzom, regulującym ceny chleba, aby w miastach, znajdujących się na terenie powierzonego Panu powiatu, cena chleba żytniego była kalkulowana z ceny mąki, będącej wymiałem nie niżej 65%.

O wynikach akcji, jaką Pan Starosta zainicjuje w związku z niniejszem zarządzeniem, należy przedłożyć Województwu sprawozdanie w terminie do dnia 31 maja r. b.

Ze względu na ważkość sprawy poruczam ją szczególnej uwadze Pana Starosty.

Za Wojewodę:
(—) *Neuman.*

Warszawa, dn. 10 maja 1927 r.
L. AD. 1662/1/I.

78.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie świadectw lekarskich dla umysłowo-chorych.

Panom Starostom Województwa Warszawskiego

przesyłam poniższe do wiadomości.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Kl. Łazarowicz*

Warszawa, dn. 16 maja 1927 r.
L. ZP. 934/1—27.

Odpis.

Warszawa, dnia 9.V.1927 r.

1-sze OKRĘGOWE SZEFOSTWO SANITARNE

L. dz. 3709/techn.-lek.

W myśl § 184 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej poborowi, umysłowo upośledzeni, lub chorzy, przebywający w jednym z następujących zakładów:

1) Szkoła specjalna (dla umysłowo upośledzonych) w Warszawie,

2) Szpital Państwowy dla chorych psychicznie w Tworkach,

3) Klinika Psychjatryczna Uniwersytetu Warszawskiego w Warszawie,

4) Szpital Psychjatryczny św. Jana Bożego w Warszawie, nie są obowiązani do osobistego stawienia się przed komisją poborową, o ile władzy administracyjnej I-szej instancji przedstawione będą świadectwa tych zakładów.

Poborowi, dotknięci temi samemi cierpieniami, a nie przebywający w takich zakładach, są zwolnieni od osobistego stawienia się przed komisją poborową, o ile ich stan chorobowy zostanie urzędowo stwierdzony świadectwem, wydanem przez jeden z zakładów, wymienionych wyżej.

„Przepisy sanitarne wojskowe, określające warunki fizycznej zdolności do służby wojskowej" San. 5/24, zaliczają osobników obarczonych:

1) minionemi chorobami umysłowemi ze skłonnością do nawrotów (§ 40),

2) istniejącą chorobą umysłową oraz niedorozwojem umysłowym ogólnym (§ 41), jako zupełnie niezdolnych do służby wojskowej.

Jak z powyższego wynika, świadectwo jednego z wymienionych wyżej zakładów ma pierwszorzędne znaczenie dla komisji poborowych, jednak komisjom poborowym w powzięciu ostatecznej decyzji w zakwalifikowaniu poborowego nastręcza trudności zwyczaj podpisywania tych świadectw przez intendentów tych zakładów, a nie przez lekarzy ordynujących i naczelnego lekarza zakładu.

Wobec powyższego uprzejmie proszę o zarządzenie, by świadectwa takie były podpisywane przez lekarzy.

W razie potrzeby ustalenia identyczności leczonych względnie bodanych z pomocą zakładowi winny przyjść władze administracyjne.

Dowódca Okr. Korp. Nr. 1.
(—) *Wróblewski,* gen. bryg.

79.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie podniesienia stanu sanitarnego rzeźni.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

W związku z koniecznością podniesienia stanu sanitarnego osiedli zaznaczam, że, prócz kontroli

domów, ulic, placów, zajazdów, pensjonatów, restauracji, piekarni i t. p., zwracać również należy baczną uwagę na stan sanitarny rzeźni, czy i o ile nie oddziaływują one ujemnie na stosunki sanitarne danej dzielnicy miasta lub danej miejscowości.

Za Wojewodę:
(—) *Dr. Kl. Łazarowicz.*

Warszawa, dn. 5 maja 1927 r.
L. ZP. 873/10-27.

80.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie badania mięsa na stacjach kolejowych.

Do Panów Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast wydz. Województwa Warszawskiego.

Na zasadzie reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dn. 20.IV-27 r., Nr. 560 W. II, zezwalam lekarzom weteryn. powiatowym, sejmikowym, miejskim i gminnym, wykonywującym nadzór nad rzezią zwierząt, na wydawanie świadectw lekar.-weteryn. na przewóz kolejami zbadanego przez nich mięsa i uznanego za zdatne do spożycia.

Mięso przewożone za temi świadectwami, nie podlega ponownemu badaniu na stacjach kolejowych przed załadowaniem.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 11 maja 1927 r.
L. RW. 3/74/W.

81.

OKÓLNIK Wojewody Warszawskiego w sprawie dowodów pochodzenia koni.

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego.

Ministerstwo Rolnictwa z uwagi na ważność, jaką posiadać mogą dla hodowli udowodnienia pochodzenia ogierów, uznanych przez komisje licencyjne, i klaczy zarodowych, podlegających zarejestrowaniu, w myśl art. 3 Ustawy o nadzorze państwowym (Dz. Ust. № 17 i 73 z 1925 r.), i mając na względzie, że udowodnienie pochodzenia koni, będzie miało ważne znaczenie przy sprzedaży koni, wprowadza na mocy okólnika z dn. 5.IV r. b., № 191 K. II dowody pochodzenia koni.

Na pierwszej stronie dowodów umieszczone jest świadectwo pokrycia, które wypełnia właściciel uznanego przez komisję wojewódzką ogiera i po ostatnim skoku wręcza właścicielowi przyprowadzonej do stanowienia klaczy, oznaczając w rubryce skoków dzień, miesiąc i rok; grzbiet świadectwa, należycie wypełniony, pozostaje w zeszycie.

Następnie, o ile posiadacz klaczy, odstanowionej przez uznanego ogiera, zechce po urodzeniu się źrebięcia uzyskać dla niego dowód pochodzenia, winien zawiadomić Urząd Gminny, który po stwierdzeniu, że od daty ostatniego skoku ogiera upłynęło nie mniej, niż 325 dni, a nie więcej niż 355 dni, wypełnia na odwrotnej stronie świadectwa dowód urodzenia źrebięcia i wydaje go posiadaczowi źrebięcia.

Zeszyty wymienionych świadectw będą rozsyłane przez Ministerstwo bezpośrednio Panom Starostom.

Zawiadamiając o powyższem, polecam wydać następujące zarządzenia:

1) po otrzymaniu zeszytów świadectw z objaśnieniami należy przesłać je niezwłocznie Urzędom Gminnym dla wręczenia właścicielom uznanych przez komisję ogierów po jednym zeszycie;

2) Urzędy Gminne mają wydawać każdemu posiadaczowi uznanego ogiera przesłane zeszyty za zwrotem kosztów ich druku w sumie 1 zł. za jeden zeszyt.

Sumy, osiągnięte ze sprzedaży tych zeszytów, urzędy gminne winny niezwłocznie przekazywać Starostom, Pan Starosta zaś zarządzi wpłatę tych sum do Kasy Skarbowej na dochód Ministerstwa Rolnictwa Dział II rozdz. 1 § 1 budżetu Ministerstwa Rolnictwa;

3) poinformować właścicieli koni, kółka i Towarzystwa Rolnicze o znaczeniu dowodów pochodzenia koni;

4) polecić powiatowemu lekarzowi weter. udzielić objaśnień właścicielom uznanych ogierów i wójtom gmin o znaczeniu i sposobie wypełniania tych świadectw; w tym celu należy w każdej gminie zebrać w oznaczonym dniu wszystkich właścicieli uznanych ogierów;

5) polecić, aby urzędy gminne w wypadkach zgłaszania faktu urodzenia źrebięcia wypełniały dowody urodzenia, umieszczone na odwrotnej stronie świadectw.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dn. 9 maja 1927 r.
L. R. W. 1070/367/W.

82.

Zarządzenia prasowe.

Wobec tego, że czasopismo, wychodzące w języku polskim w Paryżu p. t. „Trybuna Robotnika" (organ komunistycznej partji we Francji) w treści swej zawiera cechy przestępstw, przewidzianych w art. 129 K. K. (§ 58 u. k.), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 14.V.192 7r. Nr. AA 2794/271 na podstawie art. 33 Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymcz. przepisów prasowych (Dz. Pr. Nr. 14, poz. 186) oraz § 26 Ustawy Prasowej z dnia 17 grudnia 1862 r. (Dz. p. p. Nr. 6) odebrało czasopismu temu prawo debitu pocztowego.

83.

Obwieszczenie o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na mocy postanowienia Wojewody Warszawskiego zostały wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków następujące stowarzyszenia:

Postanowienie Wojewody		№ rejestru	Nazwa stowarzyszenia	Siedziba stowarzyszenia		Uwagi
Data	Liczba			Miejscowość	Powiat	
20.IV. 1927 r.	BP. 1704/1/V	1248	Chrześćjańskie Stowarzyszenie Rzemieślników	Służew	nieszawski	
„	BP. 1228/2/V	1249	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Grzepsk	mławski	
„	BP. 1700/1/V	1250	Kółko Rolnicze „Zgoda”	Brenica	rawski	
„	BP. 1728/1/V	1251	Towarzystwo Straży Ogniowej Ochotniczej	Kopy	kutnowski	
„	BP. 371/2/V	1252	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Kroczewo	płoński	
„	BP. 1735/2/V	1253	Wiejskie Kółko Myśliwskie	Kykowa Wola	włocławski	
„	BP. 891/2/V	1254	Stow. Dobroczynne „Gemiłus Chesed”	Rembertów	warszawski	
22.IV. 1927 r.	BP. 1764/1/V	1255	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Chrusło	łowicki	
14.IV. 1927 r.	BP. 1765/1/V	1256	Kółko Rolnicze „Lubianków“	Lubianków	łowicki	
22.IV. 1927 r.	BP. 1467/2/V	1257	Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół“	Nieszawa	nieszawski	
„	BP. 1450/2/V	1258	Stow. Dobroczynne „Gemiłus Chesed“	Sochaczew	sochaczewski	
„	BP. 519/2/V	1259	Towarzystwo Rzemieślnicze „Kujawianin“	Brześć Kujawski	włocławski	
„	BP. 1786/1/V	1260	Kółko Rolnicze	Poświętne	radzymiński	
„	BP. 1787/1/V	1261	Stow. Dobroczynne „Gemiłus Chesed”	Płońsk	płoński	
„	BP. 1134/3/V	1262	Rodziciel. Koło Szkolne przy gimn. im. Reginy Żółkiewskiej	Płock	płocki	
27.IV. 1927 r.	BP. 1525/2/V	1263	Stow. Dobroczynne „Gemiłus Chesed”	Łowicz	łowicki	
„	BP. 1831/1/V	1264	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Kobyłka	radzymiński	
„	BP. 1413/2/V	1265	Stow. Właścicieli Nieruchomości Miejskich	Nasielsk	pułtuski	
29.IV. 1927 r.	BP. 1857/1/V	1266	Stow. Dobroczynne „Gemiłus Chesed“	Nasielsk	pułtuski	
„	BP. 871/2/V	1267	Radio-Klub Polski	Płock	płocki	
29.IV. 1927 r.	BP. 1881/1/V	1268	Kółko Rolnicze	Iwowe	mińsko-maz.	
4.V. 1927 r.	BP. 1905/1/V	1269	Stowarzyszenie Dobroczynne „Gemiłus Chesed“	Lubień	włocławski	
„	BP. 1544/2/V	1270	Stowarzyszenie Dobroczynne „Gemiłus Chesed”	Ciechocinek	nieszawski	
„	BP. 1189/2/V	1271	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Kaczka	rawski	

Postanowienie Wojewody		№ rejestru	Nazwa stowarzyszenia	Siedziba stowarzyszenia		Uwagi
Data	Liczba			Miejscowość	Powiat	
4.V. 1927 r.	BP. 1918/1/V	1272	Kółko Rolnicze „Siła”	Drozdów	płoński	
„	BP. 1919/1/V	1273	Kółko Rolnicze	Niedarzyn	płoński	
10.V. 1927 r.	BP. 1963/1/V	1274	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Rybno	sochaczewski	
„	BP. 181/4/V	1275	Stow. Dobroczynne „Gemiłus Chesed Schiezer”	Zakroczym	warszawski	
„	BP. 1978/1/V	1276	Kółko Rolnicze	Byszewo	makowski	
„	BP. 1937/1/V	1277	Stow. Dobroczynne „Gemiłus Chesed“	Aleksandrów Kujawski	nieszawski	
„	BP. 1982/1/V	1278	Kółko Rolnicze „Praca”.	Regnów	rawski	
„	BP. 1941/1/V	1279	Towarzystwo Ochotniczej Staży Pożarnej	Chociw	rawski	
14.V. 1927 r.	BP. 1838/2/V	1280	Rodziciel. Koło Szkol. przy 6 klas. Żeńsk. Szkole Śr. J. Małkowskiej	Aleksandrów Kujawski	nieszawski	
„	BP. 1331/2/V	1281	Towarzystwo Domu Ludowego	Białyszewo	sierpecki	
„	BP. 1203/2/V	1282	Towarzystwo Ochotniczej Straży Ogniowej	Rzeczyca	rawski	
17.V. 1927 r.	BP. 2079/1/V	1283	Kółko Rolnicze	Serock	pułtuski	
„	BP. 1556/2/V	1284	Kółko Rolnicze	Pniewo	pułtuski	
„	BP. 269/2/V	1285	Bibljoteka Żydowska im. I. L. Pereca	Góra Kalwarja	grójecki	
19.V. 1927 r.	BP. 2087/1/V	1286	Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej	Kalenice	łowicki	
„	BP. 755/3/V	1287	Stow. b. Wychowańców Szkół Rolniczych	Gołodczyna	ciechanowski	

84.

Zezwolenia na kwestę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dn. 4 maja 1927 r., Nr. AP. 4984/27, zezwoliło zakładowi Staruszek i Kalek Sióstr Felicjanek w Krakowie przy ul. Kołłątaja Nr. 7 kwestowsć na 10 książek, które winny być oparafowane, posiadać pieczęć Zakładu, zaopatrzone w fotografje osób upoważnionych do kwesty i zaświadczone przez władze administracyjne I instancji.

Zezwolenie niniejsze ważne jest do dnia 31 grudnia 1927 r. na obszarze b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego.

Wojewoda Warszawski decyzją z dnia 5.V.1927 r. L. BP. 792/3/IV, przedłużył do dn. 1 października 1927 r. ważność zezwolenia na kwestę otwartą, wydanego T-wu Gniazd Sierocych dn. 10.II.1927 r. L. BP. 792/2/VI.

85.

Ostrzeżenia.

Ostrzega się, że niżej podane osoby uprawiają zawodowo włóczęgostwo i wyłudzają nieprawnie wsparcia na rachunek gminy swej przynależności:

1. Andrusiewicz Wasyl, syn Andrzeja i Praksedy, z gm. Rudnickiej pow. prużańskiego,

2. Czajkowski Ludwik, lat. 37, syn Jana i Filipiny, zam. w Warszawie przy ul. Żórawiej 31,

3. Dalicz Jakób Leib recte Mohr, syn Chaskla i Ety Lei, urodz. 25.XI.1900 r. w Brodach,

4. Grochowska Aniela, urodz. 21.XII.1904r. córka Józefa i Franciszki, z gm. Zagórnik pow. wadowickiego,

5. Kitaszewski Mieczysław, syn Franciszka i Anieli, urodz. 24.VII.1910 r. w Lubomlu,

6. Kocan Mateusz, z Przybyszówki pow. rzeszowskiego,

7. Marynowski Józef, ur. w r. 1894 w Debesławcach pow. kołomyjskiego, syn Dymitra i Marji,

8. Małek Jan, syn Urszuli, ur. w r. 1890, z Ulanowa pow. niskiego,

9. Owczarczyk Franciszek, syn Jana, ur. w r. 1890, z Ulanowa pow. niskiego,

10. Puścian Walenty, ur. dn. 11.VII.1902 r. w Brzostowie pow. ostrowskiego, syn Gracjana i Teofili z domu Bębenków, wraz z żoną i 2 dzieci,

11. Rajf Teofil, syn Teofila i Zofji z Techlików, ur. dn. 28.XI.1896 r. w Zelowie pow. łaskiego,

12. Stawiany Władysław, ur. dn. 6.VI.1903 r. syn Ignacego i Stanisławy, z Łodzi,

13. Staniszewski Marjan, urodzony dnia 14.VIII.1905 r., syn Franciszka i Ludwiki, z Łodzi,

14. Smala Miron, syn Barbary, ur. w r. 1901, w Jazienicy pow. kamioneckiego,

15. Seget Zygmunt, ur. w r. 1901, z Sambora,

16. Tatarkiewicz Jan, syn Jana i Anny, ur. w r. 1903, ze Lwowa i

17. Turek (Turg) Dawid, syn Simona-Leiby i Racheli, ur. dn. 22.XII.1897 r. w Brodach.

86.

Poszukiwania.

Zarządza się poszukiwanie umysłowo chorej Anny Bąkowskiej, córki Jakóba i Anny z domu Konieczna, ur. 15.VI.1876 r. w Skobielicach, stałej mieszkanki wsi Brzózki gm. Wysokie pow. konińskiego, która przed 6-oma laty wyszła z domu i do tej pory nie wróciła. W razie ustalenia miejsca zamieszkania lub śmierci A. Bąkowskiej należy zawiadomić o tem Starostwo w Koninie z powołaniem się na L. dz. 10466/2/25-I z dnia 10.II.1927 r.

Zarządza się poszukiwanie Stefana Bereziny, ur. w r. 1895, we wsi Iwanówka gub. orenburskiej (Rosja), który walczył po stronie polskiej z wojskami bolszewickiemi i zginął bez wieści, ale rzekomo znajduje się w Polsce. Rysopis: wzrost — więcej jak średni, włosy blond, oczy niebieskie, nos proporcjonalny, usta mierne, twarz pociągła bez szczególnych znaków. W razie ujawnienia miejsca pobytu wymienionego należy zawiadomić o tem Pana Wojewodę Białostockiego z powołaniem się na L. BP. 1909/2 z dnia 11 maja 1927 r.

Zarządza się poszukiwanie Józefa Kotali, ur. w r. 1905, stałego mieszkańca wsi Juljampol gm. Rudniki pow. wieluńskiego, syna Justyny z Kotalów z I męża Kotala, z II męża Grygy, który dnia 26.10.1926 r. został wypisany ze szpitala Wszystkich Świętych w Wieluniu i dotąd do miejsca swego zamieszkania nie powrócił. Rysopis: wsrost średni, włosy czarne, oczy niebieskie, szczególne cechy: niemowa, lewa ręka bezwładna, czerwona duża brodawka po prawej stronie nosa. O dodatnich wynikach poszukiwań należy zawiadomić Starostwo w Wieluniu z powołaniem się na L. 2248/VI z dnia 30.III.1927 r.

87.

Ruch służbowy.

I. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM:

A. Minister Robót Publicznych: a) mianował: w Okręgowej Dyrekcji Robót Publ. urzędnika VI stop. służb. Włodzimierza Jezierskiego i inż. Ludwika Hubla — radcami budownictwa w VI stop. służb. oraz inż. Franciszka Wilczkowskiego, urzęd. VII st. służb. referendarzem w tymże stop. służb. i ustalił wyżej wymienionych w służbie państwowej; b) przeniósł inż. Zygmunta Grabowskiego, urzęd. VIII stop. służb., z Dyrekcji Dróg Wodnych w Warszawie do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych.

B. Wojewoda Warszawski zawarł umowę służbową z architektem dyplomowanym Kazimierzem Wilhelmem (2-ga imion) Tymińskim i Tadeuszem Florentynem (2-ga imion) Cwierdzińskim do pełnienia obowiązków architekta w Okręgowej Dyrekcji Robót Publ. z wynagrodzeniem wg. VIII gr. up. funkcj. państw.

II. W STAROSTWACH:

A. Minister Spraw Wewnętrznych: a) mianował d-ra Bolesława Salaka, lek. pow. VI stop. służb. Starostwa płońskiego, Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł. w Urzędzie Wojew. w Tarnopolu; b) przeniósł d-ra Ryszarda Kopciewicza, lek. pow. VI st. sł. z Biłgoraja do Rypina, d-ra Henryka Safjana, lek. pow. VII st. sł., z Rypina do Biłgoraja i Władysława Staszewskiego, urzęd. VII st. sł., ze Starostwa płockiego do Mławy.

B. Minister Rolnictwa: a) mianował Adolfa Riesslera, prowizorycznego komisarza ochrony lasów we Włocławku, wojewódzkim inspektorem ochrony lasów w VI stop. służb. w Nowogródku; b) przeniósł Konrada Osterloffa, pow. lek. wet. VII st. sł., z Krasnostawu do Rawy Mazowieckiej.

C. Minister Robót Publicznych: a) mianował urzędników VII st. sł.: inż. Stanisława Świdę w Radzyminie i inż. Romualda Pasławskiego w Mińsku-Mazowieckim — inżynierami po-

wiatowymi w VII st. sł.; inż. Stanisława Porczyńskiego w Łowiczu — architektem powiatowym w VII st. sł. i ustalił wyżej wymienionych w służbie państwowej.

D. Wojewoda Warszawski: a) zawarł umowę służbową z Teodorą Topolewską do pełnienia obowiązków maszynistki w Starostwie lipnowskim z wynagrodzeniem wg. XII gr. up. funkcj. państw.; b) przeniósł Marjana Lubeckiego, technika drogowego w VIII st. sł., ze Starostwa płońskiego do Kutna; Bronisława Karpowicza, prac. kontr., pełniącego obowiązki technika drogowego w VIII st., sł., ze Starostwa kutnowskiego do Przasnysza, i Czesława Bonifacego (2-ga imion) Stańczaka, prakt. adm. I kat., ze Starostwa nieszawskiego do Włocławka; c) zwolnił z państwowej służby cywilnej Huldę Kaman, urzęd. XI st. sł. w Starostwie lipnowskiem.

88.

Komunikaty oficjalne.

Powołując się na komunikat, zamieszczony w Nr. 4 Dziennika Urzędowego Województwa Warszawskiego z dnia 30.IV-1927 r. zawiadamia się, że Ministerstwo Spraw Zagranicznych zakomunikowało, iż Ambasada Francuska zawiadomiła Ministerstwo notą z dnia 29.III-1927, iż zamianowany na stanowisko konsula francuskiego w Warszawie p. Beguin-Billecocq, nie objął urzędowania, a natomiast zamianowany został konsulem francuskim w Warszawie p. Raynaud, którego listy komisyjne przedłożone być mają przez Ambasadę Francuską w czasie najbliższym celem wystawienia exequatur.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Zagranicznych wycofało exequatur p. Beguin-Billecoq oraz zarządził odpowiednią zmianę wydanych poprzednio zarządzeń, z tem, aby p. Raynaud mógł już obecnie wykonywać bez przeszkód swoje funkcje w powyżej określonym charakterze, zanim zostanie mu udzielone formalne exequatur.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie art. 5, 7 i 11 Dekretu o opiece nad zabytkami sztuki i kultury (Dzien. Praw Nr. 16, poz. 36, 1918 r.) oraz reskryptu Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 13 marca 1925 r., Nr. 531 (V.PZ. 25), podaje niniejszem do wiadomości, że wymienione poniżej kościoły uznane zostały za zabytkowe i, jako takie, pozostające pod rygorem konsekwencji prawnych, przewidzianych w art. 34 wspomnianego dekretu. Wyszczególnione budowle nie mogą być burzone, niszczone, przerabiane, rekonstruowane, zdobione lub uzupełniane, nawet instalacjami, bez uprzedniego mojego zezwolenia. Takież zezwolenie jest nieodzowne przy wszelkich zmianach, przeprowadzanych w najbliższem otoczeniu wymienionych budowli zabytkowych.

Powiat ciechanowski: Gołymin — kościół p. w. św. Jana Chrzciciela.

Powiat grójecki: Tarczyn — kościół p. w. św. Mikołaja, Chynów — kościół p. w. św. Trójcy, Jasieniec — kościół p. w. św. Ducha.

Powiat lipnowski: Lipno — kościół p. w. Wniebowzięcia N. M. P.

Powiat łowicki: Bolimów — kościół p. w. św. Trójcy oraz kościół filjalny p. w. św. Anny, Chruślin — kościół p. w. św. Michała Archanioła, Sobota—kościół p. w. św. Piotra i Pawła, Bielawy — kościół p. w. Nawiedzenia N. M. P., Oszkowice— kościół p. w. św. Marcina.

Powiat makowski: Maków — kościół p. w. św. Krzyża.

Powiat mławski: Szreńsk — kościół p. w. św. Wojciecha.

Powiat nieszawski: kościół pod wezwaniem św. Jadwigi.

Powiat płocki: Kobylniki — kościół p. w. św. Anny, Wyszogród — kościół p. w. św. Trójcy oraz kościół ewangielicki, Płock — kościół ewangielicki.

Powiat płoński: Czerwińsk — kościół poklasztorny p. w. Zwiastowania N. M. P. oraz zabudowania klasztorne, Płońsk — kościół p. w. Wniebowzięcia N. M. P.

Powiat przasnyski: Krzynowłoga Mała — kościół p. w. św. Dominika, Przasnysz—kościoły pobernardyński p. w. św. Jakóba i Anny oraz parafjalny p. w. Wniebowzięcia N. M. P.

Powiat rawski: Inowłódz — kościoły p. w. św. Idziego (filjalny) i św. Michała Archanioła (parafjalny), Boguszyce — kościół p. w. św. Stanisława.

Powiat rypiński: Osiek Wielki — kościół p. w. Wniebowzięcia N. M. P.

Powiat sierpecki: Żuromin — kościół p. w. św. Trójcy.

Powiat skierniewicki: kościół p. w. św. Jakóba Apostoła.

Powiat warszawski: Tarchomin — kościół p. w. św. Jakóba, Zakroczym — kościół p. w. św. Krzyża.

Powiat włocławski: Brześć Kujawski—kościoły p. w. św. Stanisława (parafjalny) i św. Michała Archanioła (filjalny), Kowal — kościół p. w. św. Urszuli.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

Warszawa, dnia 24 maja 1927 r.
L. AD. 1558/2/IV.

Dział obwieszczeń:

a) Komasacje i parcelacje gruntów, likwidacje serwitutów.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie os. Czersk gm. Czersk powiatu grójeckiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 30.12.1926 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Komorów Kolonja gm. Regnów powiatu rawskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem łącznie z gruntami wsi Komorów prywatny i Komorów szpitalny stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 29.12.1926 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Warszawie podaje do wiadomości, że wszystkie grunty, znajdujące się w obrębie wsi Zberoż-Zberożek gm. Chojnowo powiatu przasnyskiego, jako najniższej jednostce administracyjnej, zostały objęte scaleniem stosownie do orzeczenia Okręgowej Komisji Ziemskiej z dnia 29.12.1926 r.

---

b) Licytacje i postępowania spadkowe.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Kazimierz Muszyński, zamieszkały w Warszawie przy ulicy Nowolipki № 49, obwieszcza, że na żądanie Chaima-Abrama Pinkierta i Szlamy-Zelmana Krongolda, w poszukiwaniu od Samuela vel Szmula-Hersza i Idy vel Ity małżonków Müntz sumy złotych 36,000, równowartości 4,000 dolarów St. Zj. Am. Półn. z różnicą kursu, %% i kosztami, w dniu 6-ym września 1927 r. od godziny 10 rano w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15 odbędzie się sprzedaż przez licytację publiczną nieruchomości w m. st. Warszawie, oznaczonej hipot. № 1435, położonej przy ulicy Wielkiej róg Pańskiej pod polic. № 23, należącej do Samuela vel Szmula-Hersza i Idy vel Ity małżonków Müntz w jednej połowie i Szaji-Jakóba-Dawida Müntza w drugiej połowie niepodzielnie i składającej się z placu, zawierającego ogólnej przestrzeni 2681 łokci kwadratowych czyli 889,50 metrów kwadratowych, i zabudowań murowanych: domu narożnego frontowego trzypiętrowego krytego blachą mieszkalnego, oficyny mieszkalnej trzypiętrowej z sutereną i facjatami krytej blachą i ustępów, krytych blachą.

Nieruchomość powyższa zastawioną nie jest, posiada oddzielną księgę hipoteczną w Wydziale Hipotecznym miejskim Sądu Okręgowego w Warszawie i obciążoną jest pożyczką Towarzystwa Kredytowego m. Warszawy w kwocie złotych 27,300 oraz prywatnemi długami, kaucjami i zastrzeżeniami w sumie: rubli 7,700 i dolarów ameryk. 50,000 i sprzedaje się w pełnym składzie według protokółu zajęcia z dnia 15 lutego 1927 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 150,000 złotych. Każdy, stawający do licytacji, obowiązany jest złożyć komornikowi wadjum (rękojmię) w wysokości 1/10 części szacunku, to jest 15,000 zł.

Protokół zajęcia i oszacowania jak również i inne dokumenty, dotyczące sprzedaży, mogą być przejrzane w kancelarji I Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie w godzinach biurowych.

№ 1486.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel № 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Ignacego Wawrzyńca Trzaski w dniu 12 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości warszawskiej № 6614, położonej przy ulicy Szlenkierów № 5, należącej do Grzegorza Sowy, składającej się z placu przestrzeni 720 metrów kwadratowych i domu drewnianego na podmurówce oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 17 kwietnia 1926 r. sporządzonym przez Komornika Sądowego Jerzego Brodzkiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 12907 złotych i 50,000 marek i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 12,000 złotych

Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 1,200 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 113.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Andrzeja Kosińskiego w dniu 15 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację warszawskiej nieruchomości Nr. 2515-D, przy ulicy Kaczej Nr. 25 położonej, należącej do Natalji Marjanny Issenberg z domu Andrzejewskiej i wdowy Aleksandry Andrzejewskiej z domu Kurlewicz czystym wpisem, a przez hipoteczne zastrzeżenie do Abrama Friedmana co do połowy i do Sanela i Gitli-Iachety małż. Lewi w równych częściach co do drugiej połowy, a składającej się z placu przestrzeni 202,91 kwadr. sążni, na którym znajdują się: dom frontowy czteropiętrowy murowany, budynek parterowy murowany, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 26 kwietnia 1924 r. sporządzonym przez Komornika Sądowego Wincentego Siarkiewicza.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 128,000 rubli i 5,520,430 marek polskich i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 150.000 mk. p. co stanowi—stosownie do dekretu z dn. 14 maja 1924., Nr. 441—2,500 zł. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 250 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 99.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel № 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Jakóba Krajkemana w dniu 13 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15 pupliczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej № 2567/8, położonej przy ulicy Rybaki № 8/10, należących do T-wa Akc. „Quebracho", Blunck, Dubosc, Renner i S-ka, składających się z placu przestrzeni 1836,645 sążni kwadratowych, domu frontowego murowanego dwupiętrowego ze skrzydłami frontowemi jednopiętrowemi, dwóch oficyn bocznych murowanych jednopiętrowych, dwóch budynków murowanych dwupiętrowych, budynku murowanego jednopiętrowego, dwóch budynków murowanych parterowych, dwóch budynków murowanych parterowych, przeznaczonych na stajnie i wozownie kuźni murowanej parterowej, szopy drewnianej, przybudówki drewnianej i ogólnego ustępu murowanego oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 1—3.VII. 26 r. sporządzonych.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 2,562,000,000 marek, 30122 funtów szterlingów i 353600 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 333,333 zł. 33 gr. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki, obciążające powyższą nieruchomość, szczegółowo wykazane są w oddziale III wykazu hipotecznego.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 33,333 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 1.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel № 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Jakóba Krajkemana w dniu 13 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej № 2566, położonej przy ulicy Rybaki № 6, należącej do T-wa Akc. „Quebracho" Blunck, Dubosc, Renner i S-ka, składającej się z placu przestrzeni 2358,71 sążni kwadratowych, domu frontowego murowanego piętrowego, garażu samochodowego murowanego parterowego z pięterkiem, budynku czteropiętrowego murowanego fabrycznego, dwuch budynków murowanych dwupiętrowych fabrycznych, budynku piętrowego murowanego, dwuch budynków parterowych murowanych fabrycznych wraz z maszynami i motorami do wyrobu przetworów chemicznych, budynku parterowego drewnianego, budki przy wadze drewnianej, szopy drewnianej, przybudówki parterowej — w części murowanej, w części drewnianej, 2-ch budek drewnianych i 2-ch szop na słupach drewnianych, oraz innychprzynależnossi, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 1 — 3 lipca 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Węrszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 2,562.000,000 marek, 30122 funtów szterling. i 353,600 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 266.666 zł. 66 gr. Scieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki, obciążające powyższą nieruchomość, szczegółowo wykazane są w dziale III wykazu hipotecznego.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 26,667 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 1.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Jakóba Krajkemana w dniu 13 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej Nr. 2584, położonej przy ulicy Boleść Nr. 5, należącej do T-wa Akc. „Quebracho”, Blunck, Dubosc, Renner i S-ka, składającej się z placu przestrzeni 136,2 metr. długości i 30,8 mtr.szerokości, domu frontowego jednopiętrowego murowanego na piwnicach z facjatami, prawej oficyny parterowej drewnianej z facjatami, domku parterowego drewnianego mieszkalnego, ustępu ogólnego drewnianego, komórki drewnianej oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 22 kwietnia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 2,562,000,000 marek, 30122 funtów szterlingów i 353,600 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 33,333 zł. 33 gr. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki, obciążające powyższą nieruchomość, szczegółowo wykazane są w dziale III wykazu hipotecznego.

Zamierzający wziąć udział w licytacji, jest obowiązany złożyć wadjum 3,333 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 1.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że w drodze działów na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 11 maja 1926 roku za № 3412 w dniu 12 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15 publiczna sprzedaż przez licytację warszawskiej nieruchomości № 5496, przy ulicy Krochmalnej № 71 położonej, należącej do firmy „Pionier Fabryka obrabiarek, sp. z ogr. odp.“ w 3/4 częściach i do Janusza-Marjana, Wojciecha-Józefa i Marji Brzezińskich w 1/4 części, składającej się z placu przestrzeni 6189,4 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego jednopiętrowego, oficyny prawej jednopiętrowej murowanej, oficyny poprzecznej murowanej jednopiętrowej o przeznaczeniu fabrycznem, oficyny tylnej poprzecznej jednopiętrowej murowanej o przeznaczeniu fabrycznem i szopy drewnianej oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 2 lipca 1926 r. sporządzonym, przez Komornika D. Kałataluka.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 700,000 marek i 200,000 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się stosownie do postanowienia Sądu od sumy 147,208 złotych. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 14,720 zł. 80 gr.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 46.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Franciszka Sielskiego w dniu 17 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej Nr. hipoteczny 2369-L., położonej przy ulicy Dzielnej Nr. 84 policyjny, należącej do Bronisława Bielkiewicza, składającej się z placu przestrzeni 1651,2 łokci kwadratowych podług wykazu hipotecznego, oficyny lewej trzypiętrowej murowanej na suterynach, oficyny prawej murowanej parterowej z facjatą, oficyny poprzecznej trzypiętrowej murowanej na suterynach, dobudówki murowanej trzypiętrowej, stanowiącej klatkę schodową do poprzedniego budynku, stajni i wozowni drewnianej parterowej, ustępu ogólnego murowanego, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 31 stycznia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 10,000 rubli, 5276 dolarów i 135,600 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 50,000 złotych. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są szczegółowo w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości,

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 5,000 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 11.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Juljana Landau w dniu 17 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej Nr. hip. 2929-C/2930-B, położonej przy ulicy Czerniakowskiej Nr. 184 policyjny, należącej do Alfreda Kotowskiego i Józefa Wernera, składającej się: z placu przestrzeni 1541,36 sążni kwadratowych podług wykazu hipotecznego, budynku murowanego parterowego z facjatą, budynku murowanego zrujnowanego, budynku murowanego jednopiętrowego na piwnicach, przybudówki murowanej, przeznaczonej na wejście do piwnic, budynku murowanego jednopiętrowego na piwnicach, budynku murowanego jednopiętrowego, przeznaczonego na skład, domku jednopiętrowego murowanego mieszkalnego, kuźni murowanej zrujnowanej oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 24 stycznia 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 15,500 rubli, 18,000 dolarów i 82,100 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 150,000 złotych. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 15,000 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 73.

Komornik przy sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Kazimierza Krynke w dniu 14 września 1927 r. od godz. 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej № hipoteczny 1687/8-A, położonej przy ul. Wilczej № 8 policyjny, należącej do Moszka-Lejby Fuksa i składającej się: z placu przestrzeni około 969 metrów kwadratowych, domu frontowego murowanego sześciopiętrowego mieszkalnego, lewej oficyny — w części sześciopiętrowej, w części pięciopiętrowej murowanej, oficyny prawej murowanej — w części 6-ciopiętrowej, w części 5-ciopiętrowej, oficyny poprzecznej murowanej 5-ciopiętrowej oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 21 marca 1927 roku sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 2121 rubli 30 kop., 477,300 złotych i 20,000 dolarów i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 80,000 złotych. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki szczegółowo wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 8,000 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 126.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Banku Handlowo-Przemysłowego w Łodzi, Spółki Akc. Oddział w Warszawie w dniu 14 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej Nr. hipoteczny 1104 na Pradze, przy ulicy Szwedzkiej Nr. 18/20 w Warszawie na Pradze położonej, należącej do T-wa Akcyjnego Przetworów Chemicznych i Aptecznych dawniej Henryk Welt, składającej się z placu przestrzeni 714,29 sążni kwadratowych podług wykazu hipotecznego, domu frontowego dwupiętrowego murowanego mieszkalnego na piwnicach, 2-ch poprzecznych budynków murowanych parterowych fabrycznych, 2-ch budynków parterowych murowanych o przeznaczeniu fabrycznem, garażu murowanego parterowego, budynku parterowego murowanego przeznaczonego na stajnię i wozownię, szopy drewnianej, stróżówki parterowej murowanej, piwnicy murowanej i ustępu murowanego parterowego oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 11 marca 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 15,000 rubli, 10,628 dolar. 35 cent., 780 funt. szterling., 2,984 fr. szwajc. 70 cent. i 100.612 zł. 22 gr. i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 165,000 złotych. Ścieśnienie prawa własności ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki, obciążające powyższą nieruchomość, wykazane są w dziale III wykazu hipotecznego.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 16,500 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 65.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel № 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że stosownie do decyzji z dn. 11 — 12 maja 1926 roku Sądu Okręgowego w Warszawie, Wydziału I Cywilnego, w dniu 14 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Osada Teodorówka № 2" powiatu warszawskiego, przy ulicy Lewickiej № 2 w Mokotowie położonej, włączonej obecnie do obrębu Wielkiej Warszawy, należącej do Teodora Konstantego Januszko, Władysławy Januszko i Eleonory Januszko w równych częściach i składającej się z niezabudowanego placu przestrzeni 1623,30 łokci kwadratowych, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 29 września 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 750 rubli i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 8116 złotych 50 gr., lecz na na mocy art. 1182 U. P. C. może być sprzedana i poniżej oszacowania. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki, obciążające powyższą nieruchomość, wykazane są w dziale III wykazu hipotecznego.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 812 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 76.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataiuk, przy ul. Topiel № 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Chaima Abrama Pinkierta w dniu 16-go września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości warszawskiej № 2161 - A, położonej przy ulicy Muranowskiej № 1 policyjny, należącej w 4-ch niepodzielnych częściach do Jankla i Jochwety małż. Basz, Zajnwela Wajnmana i Dyny Wajnman, składającej się z placu przestrzeni 7493,73 łokci kwadratowych domu narożnego mieszkalnego czteropiętrowego murowanego z facjatami, oficyny poprzecznej pięciopiętrowej murowanej i oficyny prawej czteropiętrowej murowanej, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 29/XI., 9—17 i 23/XII. 1926 r. sporządzonym przez Komornika Sądowego Mieczysława Święcickiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 86,535 rubli, 3,960 dolarów, 25,000,000 marek i 17,600 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 431,561 zł. 50 gr. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 43,156 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie

№ 20.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzycielki Niny Paenson w dniu 16 września 1927 r., od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze przymusowej egzekucji nieruchomości, wydzielonej z kolonji „Mokotów Nr. 5, lit. K." powiatu warszawskiego, oznaczonej Nr. 5, przy ulicy Olesińskiej pod Nr. 15 położonej, włączonej obecnie do obrębu Wielkiej Warszawy, należącej do Stefana Kahla, a składającej się z placu przestrzeni 2505 łokci kwadratowych, budynku fabrycznego jednopiętrowego murowanego, oficyny jednopiętrowej murowanej i zrąbu murowanego parterowego, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 3 września 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 8,100 dolarów i 7,030 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 112,000 złotych, lecz na mocy art. 1182 U. P. C. może być sprzedana i poniżej oszacowania. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipot. powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 11,200 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 16.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel № 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żadanie wierzyciela Juljusza Bergiera i innych w dniu 12 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ul. Miodowej № 15 publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskich pod nazwą „Nieruchomość Mokotów № 1, 2, 3/151" i „Nieruchomość Mokotów № 1, 2, 3/153" pow. warszawskiego, obecnie przyłączonych do obrębu Wielkiej Warszawy, przy ulicy Włodarzewskiej № 27 i 29 położonych, należących do spadku wakującego po Chaimie Halbersteinie w osobie kuratora adwokata Jerzego Kosteckiego co do 12/36 części, do Juljusza Bergiera co do 12/36 części, Wacława Andrzeja Grosmana co do 10/36 części, Salomona Wittenberga co do 1/36 części i Marji Wittenberg co do 1/36 części, składających się z niezabudowanych placów ogólnej przestrzeni 459,85 sążni kwadratowych podług wykazu hipotecznego przyczem nieruchomość Nr. 1, 2, 3/151 zawiera przestrzeni 267,07 sążni kwadr., a nieruchomość Nr. 1, 2, 3/153 zawiera przestrzeni 192,78 sążni kwadrat. oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 29 września 1926 r. sporządzonym.

Powyższe nieruchomości nie są w zastawie, mają urządzone księgi hipoteczne, znajdujące się w wydziale hipotecznym ziemskim przy warszawskim Sądzie Okręgowym, nie są obciążone hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami i podlegają sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 9,794 złotych 75 gr. stosownie do wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie.

Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 980 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

№ 45.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Banku Dyskontowego Warszawskiego w dniu 16 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej „Kolonja Emfiteutyczna Nr. 159/67" — dawniej we wsi Koło powiatu warszawskiego, obecnie przyłączonej do Wielkiej Warszawy, znajdującej się przy ulicy Górczewskiej Nr. 62/64, należącej do spółki pod firmą „Tadeusz Winnicki i S-ka, sp. z ogr. odp.", składającej się z placu o przestrzeni 23343 łokci kwadratowych, domu murowanego parterowego, budynku murowanego mieszkalnego, domu drewnianego parterowego, trzech budynków murowanych, przeznaczonych na dystylarnię, smarownię, fabrykę smarów, budynku w części żelaznego, w części murowanego, przeznaczonego do parowania pokostu, kotła żelaznego, altany drewnianej, studni artezyjskiej, ubikacji, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 19 czerwca 1926 r. sporządzonym przez Komornika Sądowego Jerzego Brodzkiego.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 25.000.000 marek i 95,721 złotych 2 grosze i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 95.000 złotych, lecz na mocy art. 1182 U.P.C. może być sprzedana i poniżej oszacowania.

Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 9.500 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 128.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie adwokata Władysława Flauma, kuratora majątku nieobecnego Jakuba Kołaczka w dniu 15 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości ziemskiej pod nazwą „Osada w Kamionku lit. D. Nr. 38" pow. warszawskiego, przy ulicy Rybnej Nr. 12 policyjny w Warszawie na Pradze położonej, należącej do nieobecnego Jakóba Kołaczka, składającej się z placu przestrzeni 2941 łokci kwadratowych podług wykazu hipotecznego: domu frontowego drewnianego parterowego, lewej oficyny drewnianej jednopiętrowej, czterech piwnic osobnych w podwórzu, czterech komórek drewnianych, ogólnego ustępu drewnianego, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie, w dniu 24 grudnia 1926 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, nie jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami i po-

dlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 8,000 złotych. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 800 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 123.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie Dymitrjusz Kałataluk, przy ul. Topiel Nr. 4 w Warszawie zamieszkały, ogłasza, że na żądanie wierzyciela Jakóba Lewina w dniu 15 września 1927 r. od godziny 10 zrana odbędzie się w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej Nr. 15 publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości warszawskiej Nr. hip. 2400, przy ulicy Nowolipki Nr. 53 policyjny położonej, należącej do Lejby Zeliga Hendla, składającej się z placu przestrzeni 256,18 sążni kwadratowych podług wykazu hipotecznego, domu frontowego narożnego mieszkalnego murowanego czteropiętrowego, prawej oficyny czteropiętrowej murowanej, poprzecznej oficyny czteropiętrowej murowanej, oraz innych przynależności, szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 21 lutego 1927 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, jest obciążona hipotecznemi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę 65,360 rubli, 9,500 dolarów i 28,100 złotych i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 200,000 złotych. Ścieśnienie prawa własności, ciężary wieczyste i służebności oraz zlewki wskazane są w dziale III wykazu hipotecznego powyższej nieruchomości.

Zamierzający wziąć udział w licytacji jest obowiązany złożyć wadjum 20,000 złotych.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Nr. 12.

Józef Brudnicki, notarjusz przy Sądzie Okręgowym w Płocku, obwieszcza, że zostało ogłoszone postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Benedykcie Franciszku Łaguna, właścicielu dóbr Turowo pow. ciechanowskiego,

2) Piotrze Jabłońskim, współwłaścicielu nieruchomości płockich Nr. Nr. 118 i 161,

3) Eugenji Gabryeli z Majewskich Zielińskiej, wierzycielce sum 300-o rub. i 1000 rub., oraz ewikcji 300 rub i 100 rub., zabezpieczonych na nieruchomości płockiej Nr. 118,

4) Abramie Grubartd, wierzycielu sumy 5000 rub. i ewikcji 4000 rub i 500 rub., zabezpieczonych na dobrach Brody Wielkie i Małe pow. płockiego,

5) Stanisławie Michalskim, właścicielu dóbr Źródła i Źródła lit. D. pow. lipnowskiego,

6) Romualdzie Olszewskim, współwłaścicielu dóbr Kobuszyn pow. mławskiego,

7) Adamie i Wiktorji małżonkach Grabowskich, wierzycielach sumy 5000 rub., zabezpieczonej na dobrach Borki pow. sierpeckiego,

8) Franciszku Myślińskim, wierzycielu sumy 2000 rub., zabezpieczonej na dobrach Przeradz Wielki lit. D. i Przeradz Wielki lit. F. pow. mławskiego,

9) hr. Ordynacie Adamie Krasińskim, wierzycielu kaucji 2000 rub., zabezpieczonej na dobrach Grzybowo Lekowskie pow. ciechanowskiego.

Termin do zamknięcia tych postępowań spadkowych został naznaczony w kancelarji notarjusza Brudnickiego w Płocku na dzień 20 listopada 1927 r.

Nr. 576.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Irenie Natalji Wrzosek, współwierzycielce sumy 23,000 rubli i ewikcji 2,300 rub., zabezpieczonych na dobrach Sulkowo Polne i Budy Sulkowskie powiatu ciechanowskiego w dziale IV pod Nr. Nr. 2 i 3,

2) Ludwiku Aleksandrze Smolińskim vel Smoleńskim, właściciela dóbr: 1) Nasierowo Dolne lit. A. B.[a b] i 2) Truszki lit. B. C. E. pow. ciechanowskiego,

3) Maksymiljanie Żołędziewskim, właścicielu dóbr ziemskich Koziminy lit. A. powiatu płońskiego,

4) Juljanie Bisalskim vel Biesalskim, właścicielu parceli Nr. Nr. 30 i 31, zawierających przestrzeni 6 dziesięcin 480 sążni, pochodzących z dóbr Zielona lit. H. powiatu mławskiego,

5) Zofji z Podczaskich Urbańskiej i Stanisławie Podczaskim, współwierzycielach sumy 13,100 rubli, zabezpieczonej na hipotece dóbr ziemskich Olszyny powiatu płońskiego w dziale IV pod Nr. 6,

6) Adamie Józefie Mierzejewskim, właścicielu dóbr Gumowo Kamienne lit. A. B. I. K. M. O. P. Q. powiatu ciechanowskiego,

7) Piotrze Wichorowskim, właścicielu parceli Nr. 10, zawierającej przestrzeni 8 dziesięcin 1305 sążni, pochodzącej z dóbr Myszewko-Małoszewo lit. C. pewiatu płockiego,

8) Chaimie Wolfie Najbergerze, współwłaścicielu dóbr Wychodźc AB. Nr. 1 powiatu płońskiego,

9) Boruchu Grünbergu, wierzycielu sum: 2000 rubli i 3000 rubli oraz ewikcji: 500 rb. i 400 rb. zabezpieczonych na dobrach Szczutowo poduchowne powiatu rypińskiego w dziale IV pod Nr. Nr. 4, 6, 5 i 7,

10) Antonim Dramińskim, wierzycielu sumy 1000 rubli i ewikcji 200 rubli, zabezpieczonych na hipotece dóbr Strzegowo lit. B. pow. mławskiego w dziale IV pod Nr. Nr. 4 i 5,

11) Antonim Kargulu vel Kargolu, właścicielu parceli Nr. 10 przestrzeni 6 dzies. 390 sążni, pochodzącej z dóbr Józefowo powiatu mławskiego.

12) Adeli Julji Bronisławie z Olszyńskich Czarneckiej, współwierzycielce ewikcji 2,115,000,000 marek, zabezpieczonych na hipotece dóbr Lipowiec Kościelny lit. A. pow. mławskiego w dziale IV pod Nr. 2,

13) Agnieszce Jabłońskiej, współwłaścicielce parceli Nr. 1 przestrzeni 40 morgów 20 prętów, pochodzącej z dóbr osada młynarska Gerlach pow. lipnowskiego,

14) Marji Załęskiej, wierzycielce sum: 3650 rub. i 320 rb. oraz ewikcji: 450 rb. i 50 rub., zabezpieczonych na hipotece dóbr ziemskich Półwierzbick pow. rypińskiego w dziale IV pod Nr. Nr. 6, 12, 7 i 13,

15) Józefie Gniazdowskim, wierzycielu sumy 25,383 rb. 33 $^{1}/_{3}$ kop. i kaucji 2,500 rb. zabezpieczonych na hipotece dóbr Radziki Małe pow. rypińskiego w dziale IV pod Nr. Nr. 10 i 11 i na hipotece oddzielnych dóbr Łapinóżek powiatu rypińskiego w dziale IV pod Nr. Nr. 3 i 4.

16) Pawle Mozalskim vel Mużale, właścicielu parceli Nr. 14, zawierającej przestrzeni 7 dziesięcin 1649 sążni, pochodzących z dóbr Radzimowice lit. A. powiatu mławskiego,

17) Ignacym Olczaku, współwłaścicielu dóbr Wójtostwo-Mława powiatu mławskiego,

18) Władysławie Żółtowskim, właścicielu dóbr: 1) Chociszewo; 2) Miączyno i współwłaścicielu dóbr: 3) Chociszewo ośm włók powiatu płońskiego.

19) Józefie Irli, współwłaścicielu dóbr Żeromin-miasto powiatu sierpeckiego,

20) Michale Mockim, właścicielu parceli Nr. 17 przestrzeni 5 dzies. 300 sążni, pochodzącej z dóbr Stópino-Pianki lit. A. powiatu sierpeckiego,

21) Florentynie Smogorzewskiej, współwłaścicielce dóbr Milewo lit. A. powiatu płońskiego.

Termin zamknięcia postępowań spadkowych wyznaczono w tymże wydziale hipotecznym na dzień 3 września 1927 r.

Nr. 63.

Wydział hipoteczny powiatowy w Płocku obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Balbinie Przepiórkiewiczowej, współwłaścicielce osady włościańskiej Nr. 1 we wsi Rogowo-Duchowne powiatu płockiego. (Ks. hip. Nr. R. 10),

2) Szczepanie Przepiórkiewiczu, właścicielu osady włościańskiej Nr. 2 we wsi Bulkowie pow. płockiego (Ks. hip. Nr. B. 49),

3) Janie Mielczarku, współwłaścicielu osady włościańskiej Nr. 17 we wsi Biała pow. płockiego (Ks. hip. Nr. B. 56),

4) Szlamie Lejbie Płockim, właścicielu 12,5% części nieruchomości w Bielsku przy ul. Płockiej Nr. 81a pow. płockiego. (Ks. hip. Nr. B. 66).

Termin zamknięcia powyższych postępowań spadkowych wyznaczony został na dzień 1 września 1927 roku, w którym to dniu osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa pod skutkami prekluzji.

Nr. 53.

SPROSTOWANIE.

W Nr. 4 Dziennika Urzędowego, w obwieszczeniu Komornika przy Sądzie Okręgowym w Płocku na powiat rypiński Adama Gospodarowicza, w wierszu 7 od góry na str. 13 mylnie zostało wydrukowane „14 lipca“ zamiast, jak powinno być „14 września“, co niniejszym prostuje się.

Nr. 810.

---

c) Zagubione dokumenty.

Zgubiono legitymację urzędniczą Nr. 580, wydaną przez Inspektorat Szkolny w Rypinie na imię nauczycielki Marji Wiszniewskiej.

Zgubiono legitymację urzędniczą Nr. 13560 wydaną na imię Pawła Głowackiego, sekretarza państwowego gimnazjum w Łowiczu.

---

d) Różne.

Państwowy Bank Rolny sprzedaje w drodze ograniczonego przetargu, poprzedzonego konkursem ofert, zabudowaną działkę z maj. Kozia Góra pow. kutnowskiego o obszarze około 17 ha; odległość od stacji kolejowej Kutno — 15 klm. szosą, od stacji kolejowej Strzelce — 5 klm. Termin składania ofert ubiega dnia 25 czerwca 1927 r. o godzinie 12-ej.

Szczegółowe warunki sprzedażne są do przejrzenia w Dziale Agrarnym Banku w Warszawie, Mazowiecka 6, II piętro, a w Oddziałach Banku — w Wilnie, Lwowie, Poznaniu, Katowicach i Grudziądzu, oraz u przedstawiciela Banku w Długołęce (b. Dobra Strzeleckie).

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę praktykanta sanitarnego przy Starostwie w dolinie z poborami X st. sł. urzędników państwowych.

Podania o nadanie powyższej posady, należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom lekarski, dowód uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej po myśli art. 2 ustawy z 2 grudnia 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 105, poz. 762), dowód zadośćuczynienia obowiązkowi służby wojskowej i curriculum vitae), wnosić należy do dnia 15 czerwca r. b. do Wydziału Prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie.

Pierwszeństwo w otrzymaniu powyższej posady będą mieli kandydaci, mogący wykazać się dłuższą praktyką lekarską.

Kandydaci, pozostający obecnie w służbie państwowej, winni podania wnosić w przepisanej drodze służbowej.

Wojewoda:
(—) *Korsak.*

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas wiejskich pożyczkowo oszczędnościowych z dnia 30/XII 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 118/24, poz. 1069) i rozporządzenia Min. Spr. Wewn., wydanego w porozumieniu z Min. Skarbu, z dnia 13/III. 1925 r. b. statucie normalnym gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 35/25, poz. 239), uchwałą Drobińskiego Zgromadzenia gminnego, powziętą w dniu 30 IX. 1926 r. i zatwierdzoa przez Wydział Powiatowy Sejmiku Płockiego na posiedzeniu w dniu 14 I.1927 r., została założona Gminna Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa z siedzibą w Drobinie.

Kapitał zakładowy kasy ustalono w sumie złotych 5000.

Kasa może zaciągać zobowiązania do sumy dwudziestokrotnej kapitału zakładowego i zasobowego.

Wójt gminy Drobin.
(—) *Kacperski.*

Nr. 1400 z dn. 28.IV. 1927 r.

W myśl art. 195 p. 2 ustawy wodnej z dnia 19.IX.1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że właściciel młyna wodnego we wsi Bierzewice gm. Lucień pow. gostynińskiego Adolf Rajchelt, zam. w Bierzewicach, wniósł podanie o utrzymanie w mocy na zas. art. 252 ust. wodnej rzekomo posiadanych przez niego praw wodnych na rzece Osetnicy, polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej turbinę wspomnianego młyna.

Młyn stoi na sztucznym kanale, będącym głównem korytem rzeki Osetnicy. Przy obecnym spadzie wody 2,97 m. i normalnej ilości wody 4 m.^{3} młyn ma uzyskać siłę 11,8 K. M.

Projekt techniczny wyłożony jest do publicznej wiadomości w Starostwie w Gostyninie w czasie od dnia 29 kwietnia 1927 r. do dnia 27 maja 1927 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia przeciw utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasie i miejscu.

Termin komisyjnego dochodzenia w tej sprawie wyznaczam na dzień 27 maja 1927 r. o godz. 9 rano w Bierzewicach, w ciągu którego można również wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby, które we wskazanym wyżej terminie lub w trakcie samego dochodzenia komisyjnego nie zgłoszą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień wodnych żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw, żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie, wykonywane przez Adolfa Rejchelta.

Ostrzegam zarazem, że złożone po upływie terminu podania o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta:
(—) *B. Grabowski.*

L. 8026 z dn. 27.IV. 1927 r.

W myśl art. 195 pkt. 2 ustawy wodnej z dnia 19.IX.1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że właściciel młyna wodnego we wsi Brzozówka gm. Skrzany pow. gostynińskiego p. Józef Wasiak, zamieszkały tamże, wniósł podanie o utrzymanie w mocy na zasadzie art. 252 ustawy wodnej rzekomo posiadanych przez niego praw wodnych na rzece Skrwa, polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn. Młyn stoi na sztucznym kanale, będącym głównem korytem rzeki Skrwy. Przy obecnym spadzie wody 3,20 mtr. i normalnej ilości wody 0,38 m.^{3}/sek. młyn ma uzyskać siłę 12,16 K. M.

Projekt techniczny wyłożony jest do publicznej wiadomości w Starostwie w Gostyninie w czasie od dnia 9 maja 1927 r. do dnia 10 czerwca 1927 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych. Podania lub protokularne oświadczenia przeciw utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasie i miejscu.

Termin komisyjnego dochodzenia w tej sprawie wyznaczam na dzień 10 czerwca 1927 r. o godz. 9-ej rano w Brzozówce, w ciągu którego można również wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie samego dochodzenia komisyjnego nie zgłoszą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień wodnych żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznaczam dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniom użytkowanie, wykonywane przez Józefa Wasiaka.

Ostrzegam zarazem, że złożone po upływie terminu podania o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tem samem postępowaniu.

Starosta:
(—) *B. Grabowski.*

L. 8568/27 z dn. 9.V 1927 r.

W myśl art. 195 pkt. 2 ustawy wodnej z dnia 19.IX. 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że współwłaściciele młyna wodnego we wsi Piechota gm. Skrzany pow. gostynińskiego pp. Otton Rudziński, Władysław Wasiak i Ignacy Walczak, zamieszkali tamże, wnieśli podanie o utrzymanie w mocy na zasadzie art. 252 ustawy wodnej rzekomo posiadanych przez nich praw wodnych na rzece Skrwa, polegających na piętrzeniu wody dla uzyskania siły napędowej, poruszającej młyn. Młyn stoi na sztucznym kanale, będącym głównem korytem rzeki Skrwy. Przy obecnym spadzie wody 3,65 m. i normalnej ilości wody 0.43 m.^{3}/sek. młyn ma uzyskać siłę 16 K. M.

Projekt techniczny wyłożony jest do publicznej wiadomości w Starostwie w Gostyninie w czasie od 10 maja do dnia 10 czerwca 1927 r. włącznie i może być przeglądany w godzinach urzędowych.

Podania lub protokularne oświadczenia przeciw utrzymaniu w mocy zgłoszonych praw jak również żądania w sprawie wzniesienia i utrzymania urządzeń oraz wypłaty odszkodowań wnosić należy w oznaczonym wyżej czasie i miejscu. Termin komisyjnego dochodzenia w tej sprawie wyznaczam na dzień 11 czerwca 1927 roku o godzinie 9-tej rano w Piechocie, w ciągu którego można również wnosić wspomniane wyżej zarzuty i żądania.

Ostrzegam, że osoby, które w oznaczonym wyżej terminie lub w trakcie samego dochodzenia komisyjnego nie zgłoszą przeciw utrzymaniu zgłoszonych uprawnień wodnych żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania utrzymanych w mocy praw żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta:
(—) *B. Grabowski.*

L. 9123/27 z dn. 10.V. 1927 r.

Po myśli art. 195 ustęp 2 Ustawy Wodnej z dnia 19/IX 1922 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 102/22, poz. 936) Starostwo Sochaczewskie podaje do publicznej wiadomości, że Spółka wodna „Sucha Zakrzew” dla drenowania gruntów wsi Sucha Nowa i majątku Zakrzew wniosła do Starostwa Sochaczewskiego podanie o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na odprowadzenie wody rowami i wzniesienie budowli wodnych zgodnie z przedłożonym projektem.

Obszar, mający być meljorowany, wynosi 159 ha.

Projekt techniczny Spółki znajduje się w Starostwie w Sochaczewie w sali Nr. 8 i może być przejrzany przez osoby zainteresowane w godzinach urzędowych.

Również do Starostwa w Sochaczewie można wnosić podania lub protokólarne oświadczenia przeciw udzieleniu pozwolenia jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymania urządzeń i wypłaty odszkodowań.

Wspomniane wyżej zarzuty i żądania mogą być wnoszone do tut. Starostwa w terminie do dnia 15 czerwca r. b. do Starostwa w Sochaczewie oraz podczas dochodzenia komisyjnego na miejscu — na gruncie w dniu 15 czerwca r. b.

Ci, którzy we wskazanym wyżej terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby urządzenia Spółki wodnej nie dały się gospodarczo usprawiedliwić.

Ten sam termin dochodzenia wyznacza się również dla innych podań o udzielenie pozwolenia na prawo użytkowania wody, przez które mogłoby podlec ograniczeniu użytkowanie, zamierzone przez Spółkę Wodną „Sucha Zakrzew", jako pierwszą wnioskodawczynię.

Zarazem ostrzega się, że złożone po upływie terminu podania o udzielenie pozwolenia nie będą rozpatrywane w tym samym postępowaniu.

Starosta
(—) *Kulesza.*

L. 7541 z dn. 15.V.1927 r.

Henryk Potulicki, właściciel majątku Obory gmina Jeziorna pow. warszawskiego, podaje do publicznej wiadomości, że tymczasowo zatwierdzony w dniu 30 maja 1927 r. przez Urząd Wojewódzki (Okr. Dyr. Robót Publicznych) za Nr. 42219/27 projekt parcelacji osady letniskowej „Królewska Góra" podlega od dnia 10 czerwca 1927 roku wywieszeniu na widok publiczny w Urzędzie Gminy Skolimów-Konstancin pow. warszawskiego, gdzie osoby interesowane mogą się z nim zapoznać i w terminie 4-ch tygodni zgłaszać swe reklamacje do Starostwa Warszawskiego (Warszawa, Długa 15).

Tłoczono z polecenia WOJEWODY WARSZAWSKIEGO.

Druk. „Lech" Warszawa, Koszykowa 33. Tel. 403-66.